

วารสาร
การบริหารและพัฒนา

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2552

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Developing Internal Education Quality Assurance Systems for the Faculty of Education,
Mahasarakham University

รุ่งทิพย์ สิงพร¹

Rungthip Singporn¹

บทคัดย่อ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นเครื่องมือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ทำให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาทุกคนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสองประการ คือ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ (2) เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิธีดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมวิธีโดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจและวิจัยและพัฒนา ในการศึกษาสภาพปัจจุบันในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดำเนินการโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้การศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย สรุป ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญมาสร้างเป็นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ก่อนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครั้งนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควรเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่พัฒนาขึ้นประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า มีจำนวน 6 มาตรฐาน ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ รวม 18 ตัวบ่งชี้ ด้านกระบวนการมี 9 มาตรฐาน ได้แก่ ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์

¹ รุ่งทิพย์ สิงพร พนักงานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Rungthip Singporn Educational officer Faculty of Education, Mahasarakham University

และแผนงาน ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านระบบและกลไก การประกันคุณภาพ รวม 26 ตัวบ่งชี้ และด้านผลผลิต มี จำนวน 8 มาตรฐาน ได้แก่ ด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนงาน ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการ วิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านระบบและกลไกการ ประกันคุณภาพ รวม 19 ตัวบ่งชี้ รวม 9 มาตรฐาน 63 ตัวบ่งชี้กลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน คือ ศึกษาศาพปัจจุบัน สร้างตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 คน นำตัวบ่งชี้ที่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความเป็นไปได้ การกำหนดให้หน่วยงาน บุคลากรรับผิดชอบซึ่งได้แก่ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ และการกำหนด กิจกรรมประกันคุณภาพทุกปี

ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัย นำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50, 4.34 และ 4.23 ตามลำดับ

โดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก จึงสมควรนำระบบนี้ไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน/คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Abstract

Intrenal education quality assurance instrument for providing education to have quality and generate confidence that all graduates will have desirable characteristics according the social needs. The 2 major purposes of this study were : (1) to examine current conditions of internal education quality assurance for the faculty of education, Maha Sarakham University, and (2) to develop internal education quality assurance systems for the Faculty of Education, Maha Sarakham University. The research method use was the process of mixes methods by using the exploratory research and research and development for examining current conditions of internal education quality assurance of the Faculty of Education, Maha Sarakham University. Data were collected from documentary study using an open-ended questionnaire. For developing internal education quality assurance systems, the data were collected by studying documents and related literature. A questionnaire was constructed for opinions of 13 experts. The experts' opinion were summarized for congruence to construct internal education quality assurance systems for the Faculty of Education, Maha Sarakham University. The statistics used for analyzing the collected data were mean and standard deviation.

The results of the study were as follows :

1. Before this development of the internal education quality assurance systems, the Faculty of Education, Maha Sarakham University did not have good systems as it should have been because there were frequent changes of responsible officials.

2. The development internal education quality assurance systems for the Faculty of Education, Maha Sarakham University consisted of these 3 aspects : input with 6 standrads comprising learning and teaching, research, academic services to the society, maintenance of art and culture, administration and management, and finance and budget with totally 18 indicators ; process with 9 standrads comprising philosophy, resolution, purposes and plans, learning and teaching, student development activities, research, academic services to the society, maintenance of art and culture, administration and management, finance and budget, and quality assurance systems and mechanisms with totally 26 indicators ; and product with 8 standrads comprising philosophy, resolution, purposes and plans, learning and teaching, student development activities, research, academic services to the society, maintenance of art and culture, administration and management, and quality assurance systems and mechanisms with totally 19 indicators, with a grand total of 23 standrads and 63 indicators. The mechanisms for operating internal quality assurance included : prescription of the national level policy, prescription of responsible agencies and personnel including Quality Research and Assurance Division and prescription of activities for quality assurance every year.

For the results of evaluating feasibility of implementing the systems in practice in internal education quality assurance of the Faculty of Education, Maha Sarakham University by 5 experts, it was found that all the 3 aspects of input, process and product had feasibilities of implementing the systems in practices at a high level with to be equal to 4.50 ; to be equal to 4.34 ; to be equal to 4.23 respectively.

In conclusion, the results of this study could provide internal education quality assurance systems and mechanisms for the Faculty of Education, Maha Sarakham University, which were appropriate and feasible to implement in practice at a high level. Thus these systems should be implemented in development of the quality education quality of education of the Faculty of Education, Maha Sarakham University or other educational institutions in the future.

Keyword : Internal Education Quality Assurance/Faculty of Education, Mahasarakham University

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นระดับการศึกษาสูงสุดของประเทศบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาจากระดับนี้จะต้องเป็นประชากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศหากการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีกระบวนการผลิตที่ดีก็ย่อมได้ผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาด้วยอย่างแน่นอน ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องคำนึงถึงการสร้างคุณภาพและมีการจัดดำเนินการสร้างคุณภาพอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น คณะการศึกษาทุกแห่ง จึงต้องให้ความสำคัญที่จะนำระบบการประกันคุณภาพมาใช้ในคณะศึกษาศาสตร์ของตนตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สำหรับทุกสาขาอาชีพ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างและรักษาความเชื่อมั่นและความศรัทธาของสังคมให้คงอยู่ตลอดไปว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการหรือกลไกที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการผดุงคุณภาพการศึกษาให้ได้คุณภาพการศึกษาและให้ได้คุณภาพมาตรฐานอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่อาจริเริ่มขึ้นภายในคณะการศึกษาเองกระบวนการนี้ที่เริ่มขึ้นภายในคณะมักจะเน้นการควบคุมคุณภาพ และการตรวจสอบกลไกการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก คณะจะสร้างระบบการควบคุมการตรวจสอบ การติดตามการดำเนินการในด้านต่างๆ ขึ้นเอง ซึ่งส่งผลให้มีคุณภาพการศึกษาได้โดยรวม เช่น มีระบบการประเมินหลักสูตรเป็นระยะๆ มีระบบการรับอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพ และมีการติดตามผลการดำเนินงานด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบ เป็นประจำ เป็นต้น

คุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นหลักประกันที่สำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยอยู่รอดและมีเสถียรภาพที่มั่นคงตลอดไป การตัดสินใจของผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับบริการทางการศึกษาก็จะตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลด้านประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านปริมาณภายใต้บริบทหรือสภาพแวดล้อมในอดีต ซึ่งส่งผลและก่อให้เกิดปัญหาสิ่งสมสืบเนื่องมาเป็นระยะๆ ถึงปัจจุบัน ดังนั้นบทบาทของการศึกษาสำหรับปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาของประเทศไทยที่กำลังขยายและปรับปรุงการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นคณะที่กล่าวได้ว่ามีรากฐานการกำเนิดมาพร้อมกับการกำเนิดวิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2511 เพราะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้ก่อตั้งขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครู ในสาขาวิชาต่างๆ ออกไปเป็นครูตามโรงเรียนหรือสถานศึกษาต่างๆ ไปหรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสาขาอื่นๆ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีภารกิจหลักดังที่ได้ปฏิบัติมาตั้งแต่เริ่มเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา คือมุ่งผลิตบุคลากรทางการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่นและประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยยึดหลักปรัชญาที่ว่า "การศึกษา คือ ความเจริญ ของงาม" คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีภารกิจหลักดังต่อไปนี้

1. การผลิตบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ผลิตบัณฑิตสาขาทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก
2. การวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ให้การสนับสนุนและส่งเสริมบุคลากรในคณะได้มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาการด้านการศึกษา และสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและเพิ่มคุณภาพของอาจารย์ให้สูงขึ้น
3. การบริการวิชาการแก่สังคม คณะศึกษาศาสตร์ได้จัดโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชนและกับหน่วยงานต่างๆ ทั่วไปอยู่เสมอ เช่น การจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการ การเป็นวิทยากรบรรยายความรู้ทางวิชาการ และการจัดทำวารสารทางวิชาการ เป็นต้น
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คณะศึกษาศาสตร์

ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรและนิสิตจัดกิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำเสมอ

5. จัดและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์ คือ "คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความเป็นเลิศด้านการศึกษา ในระดับประเทศและภูมิภาค"

พันธกิจ คือ "คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การมีงานทำและความเป็นเลิศในระดับสากล ดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนาการศึกษา มุ่งส่งเสริมการบริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ"

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วทำให้คณะศึกษาศาสตร์พยายามที่จะพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของตน เพื่อให้การจัดการผลิตบัณฑิตดำเนินไปอย่างมีคุณภาพสร้างความเชื่อมั่นในความพร้อมและคุณภาพในการจัดการศึกษาของคณะให้เป็นที่ศรัทธาแก่ประชาชนหน่วยงานภายนอกและผู้ให้ผลผลิต และเป็นความจำเป็นที่คณะศึกษาศาสตร์ต้องมีรูปแบบหรือระบบการประกันคุณภาพที่เหมาะสมของตนเอง ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรซึ่งทำการศึกษา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 12 คน ประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าสำนักงานเลขานุการหัวหน้างาน อาจารย์ และเลขานุการภาควิชา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

1. แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน
2. แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้การประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 12 คน แจกแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลซึ่งได้จากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในนำมาวิเคราะห์หาค่าคะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าทางสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IC)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ก่อนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ โดยใช้วิธีการคือการศึกษา ค้นคว้าเอกสารผลการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาจากการศึกษาค้นคว้า เอกสาร สิ่งพิมพ์ ต่างๆ ที่เป็นหลักฐานการประกันคุณภาพ เอกสารยังไม่เป็นระบบเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบคนเดียวและคู่มือการประกันคุณภาพยังมีความไม่ชัดเจน ในตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนซึ่งมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ ซึ่งส่วนใหญ่จะรับนโยบายมาจากมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับปัญหา การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในขณะที่เดียวกันบุคลากรต้องการ ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ หรือความรู้อื่นๆ ที่ สนับสนุนงานการประกันคุณภาพ

2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่าน ด้วยเทคนิคเดลฟาย 2 รอบในการศึกษารอบแรก ด้วยแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และ ด้านผลผลิต ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ได้

เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเป็นรอบที่ 2 ในรูปแบบสอบถาม พบว่าทุกข้อมีค่าความเหมาะสม ในระดับมาก-มากที่สุด และมีค่าความสอดคล้องอยู่ใน ระดับมาก-มากที่สุด แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3. การศึกษาความเป็นไปได้ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติ ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต มีความ เป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X}) = 4.50$, $(\bar{X}) = 4.34$ และ $(\bar{X}) = 4.23$ ตามลำดับ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรได้รับการพัฒนา โดยประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งแต่ละด้านจะเกี่ยวเนื่องกัน และเกี่ยวข้องกับ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กิจกรรม พัฒนานักศึกษา ความสัมพันธ์กับผู้ใช้ผลผลิตที่ส่งผลต่อคุณภาพ ของผลผลิตของคณะ และชื่อของคณะให้เป็นที่ยอมรับ ของสังคม

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าประเด็น ที่ควรได้รับการพัฒนาเกี่ยวข้องกับด้านการเรียนการสอน และด้านด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้อาจเป็น เพราะคณาจารย์ในคณะมีไม่เพียงพอกับความ ต้องการของนิสิตคณะควรให้ความสำคัญทั้งกระบวนการ ในการให้ความรู้ ทักษะวิชาชีพ และการอยู่ร่วมกันกับ ผู้อื่นในสังคมอย่างมีคุณธรรมภายใต้การพัฒนาวิธีการ ถ่ายทอดประสบการณ์ ถ่ายทอดความรู้ของครูโดยตรง และโดยทางอ้อมจากหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับ แนวคิดของ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2544 : 20-22)

ที่กล่าวว่าคุณภาพสถานศึกษาคือการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ และวิธีการสอน กระบวนการเรียนรู้ และการตอบสนองการเรียนรู้ ระบบการวัดผล และประเมินผล การสนับสนุนการเรียนรู้การมีส่วนร่วม และความร่วมมือของบุคลากร และองค์กรในชุมชน สอดคล้องผลงานวิจัยของ บอมการ์ต (Baumgart. 1987 : 58) ที่ศึกษาเกณฑ์ในการหาคุณภาพการศึกษา ในระดับปริญญาตรีของออสเตรเลียผลการศึกษาพบว่า เกณฑ์ในการหาคุณภาพการศึกษาในระดับปริญญาตรี ของออสเตรเลียของออสเตรเลียเกณฑ์ในกระบวนการเรียนการสอนและการปรับปรุงการเรียนการสอน ประกอบด้วยคุณภาพและภาระหน้าที่ของอาจารย์การพัฒนา อาจารย์ ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์กิจกรรมการเรียน ของนักเรียนการประเมินผลการเรียนที่มีความยุติธรรม และเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจิรา วงษ์ชมทอง (2543 : 228-241) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาดัชนีประกันคุณภาพการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 9 ด้านคือ ด้านปรัชญา/ปณิธาน วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และแผนงานของสถาบัน ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ ด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการ ด้านการบริหารวิชาการแก่สังคม ด้านการเงินและงบประมาณ การดำเนินการเกี่ยวกับ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2. จากผลการวิจัย พบว่า ด้านกระบวนการ ประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาคือ ปรัชญา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ แผนดำเนินงาน ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการเงิน และงบประมาณ ผู้บริหาร เป็นบริบทที่สำคัญต่อทิศทางการจัดการศึกษาของคณะ ในขณะที่การเงิน และงบประมาณ อาจารย์ นักศึกษา หลักสูตร และอาคาร สถานที่ และสื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยนำเข้าสำคัญ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรชูลี อาชวอำรุง (2534 : 52-66) ที่ทำการวิจัยเรื่องเกณฑ์การประเมินสถาบัน อุดมศึกษาของไทย พบว่า กับ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ เป็นเกณฑ์การประเมินหนึ่งที่ใช้ในการประเมินสถาบัน อุดมศึกษาไทย และผู้วิจัยเสนอว่าการนำเอาเกณฑ์ นี้ไปประเมิน ให้พิจารณาถึงวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย เสรีภาพทางวิชาการการมีส่วนร่วมของบุคลากร ทุกประเภท และการคำนึงถึงนักศึกษาที่เป็นผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุริวรรณ มณีแสง 2543 : 196) ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ ของสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชนผลการวิจัยพบว่า ดัชนีชี้วัดคุณภาพการศึกษาของการบริหารจัดการ คือ ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และแผนงาน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ

บำรุง จันทวานิช (2542 : 5-6) ที่กล่าวว่าปัจจัย ที่ส่งผลให้การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพประกอบด้วย หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนครูและบุคลากรทาง การศึกษา และการบริหารจัดการสอดคล้องกับแนวคิด ของกรมวิชาการ (2538 : 8) ว่าการการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ต้องอาศัยองค์ประกอบด้านปัจจัยความพร้อม ได้แก่ สภาพความพร้อมของผู้เรียน ครู ผู้บริหารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ผู้ปกครอง ชุมชน กฎ และระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง มีการจัดทำ และใช้สารสนเทศข้อมูลของสถานศึกษาในการบริหาร สถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2544 : 20-22) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาควรจัดโครงสร้าง การบริหารจัดการให้เอื้อต่อการดำเนินงานทุกคนมี ส่วนร่วม และมีการประสานสัมพันธ์กับทุกฝ่าย ทุกงาน และสถานศึกษาควรดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นระบบ ในเรื่องการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ สอดคล้องกับ แนวคิดของณัฐพล ชุมวรฐายี (2545 : 14-15) ที่กล่าวว่าประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการ พัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกัน ต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าสถานศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิต ประเด็นที่

ควรได้รับการพัฒนาเกี่ยวข้องกับผลผลิตของคุณะ ได้แก่ คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา ผลงานการวิจัย ผลงานวิชาการ ได้แก่ คณะได้รับการยกย่องชมเชย ในด้านต่างๆ และชื่อของคุณะเป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในสังคม ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณภาพชั้นปลายของการจัดการศึกษา นอกจากจะพิจารณาจากความสำเร็จที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ตามหลักสูตรและผลงานที่เกิดขึ้นแล้วยังต้องพิจารณา ถึงการยอมรับของชุมชนสังคมที่มีต่อทั้งผู้สำเร็จการ ศึกษา ผู้ปฏิบัติงาน และคณะในภาพรวมด้วย ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ฌีรูล พุมวรฐายี (2545: 14-15) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็น กระบวนการพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นใจ และเป็นหลักประกันว่าสถานศึกษาสามารถจัดการ ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นที่ยอมรับ ของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด พรหมจ้อย (2544 : 41) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็น การดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับ บริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง คือ นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม คือ สถาบันประกอบการ ประชาชน และสังคม ในการ ทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐาน การศึกษาที่กำหนด เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นใจ ที่จะส่งลูกหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการสอดคล้องกับ แนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2541 : 32) ที่กล่าวว่า หากนักศึกษา อาจารย์ บุคลากร สร้างชื่อเสียงให้แก่ สถาบัน และสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่สังคม และโดยภาพรวมแล้ว สถาบันก็มีชื่อเสียงการปฏิบัติงาน ในด้านต่างๆ ที่สร้างสรรค์คุณประโยชน์ แก่สังคม เป็นหลักฐานหรือประจักษ์พยานที่แสดงว่า สถาบันมี คุณภาพ นอกจากจะได้ศรัทธาความนิยมจากสาธารณชน แล้ว กลุ่มบุคลากรภายในคณะยังเกิดความภูมิใจใน หน่วยงานของตนอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ จีรพัฒน์ เงามประเสริฐวงศ์ (2544. : 37) ที่กล่าวว่า

ความมีชื่อเสียง เป็นสิ่งสำคัญมากต่อมหาวิทยาลัย เพราะมีผลต่อแรงจูงใจให้พนักงานสนใจที่จะทำงาน ให้มหาวิทยาลัยและการได้รับความสนับสนุนจากสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามไปใช้

1.1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีความ ครอบคลุมการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา กับทุกแผนกและทุกภาควิชา

1.2 ควรจัดตั้งอบรมบุคลากร

ของคณะเพื่อทำความเข้าใจระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.3 จัดอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน สำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ควรมีการกำหนดการตรวจสอบและการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในทุกปี เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง จะทำให้คณะมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอทำให้เชื่อมั่นในคุณภาพ และการประกันคุณภาพ ของคณะได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

เนื่องจากการวิจัยนี้ยังมิได้มีการทดลองใช้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ควรศึกษาการนำระบบนี้ไปทดลองใช้ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานตัวบ่งชี้และรายการตรวจสอบ ให้สอดคล้องกับลักษณะของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2538). *การประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง. (2543). *การพัฒนาดัชนีชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน.
- จิรพัฒน์ เงาประเสริฐวงศ์. (2544). *การเปรียบเทียบสมรรถนะ: คู่มือสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย*. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการเปรียบเทียบสมรรถนะกับการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จวีรวรรณ มณีแสง. (2543). *การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีบัณฑิต ภาคบริหารการศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (2545). *บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : นีคพอยท์จำกัด.ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักมาตรฐานการอุดมศึกษา ส่วนวิจัยและพัฒนา. (2543). *การประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชูลี อาชาวำรุง. (2534). "เกณฑ์การประเมินสถาบันอุดมศึกษาไทย," *วารสารครุศาสตร์*. ปีที่ 20 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม : 2534)
- สมคิด พรหมจ้อย. (2544). *การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2544). *การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อเตรียมรับการประเมินภายนอก*. *วารสารวิชาการ*, 4(9), กันยายน.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา (Quality Assurance in Higher Education)*. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา 24 มิถุนายน ณ ห้องประชุมสายสุรี จุติกุล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บำรุง จันทวานิช. (2542). *แนวคิดการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ*. *วารสารข้าราชการครู*, 19(3), กุมภาพันธ์-มีนาคม.
- Baumgart, N. (1987). *Equity, Quality and Cost in Higher Education*. Bangkok : UNESCO Principal Regional Office For Asia and ThePacific.

การพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาวิชานุกูล

**The Development of English Reading Lessons by Using Local Contexts in Maha
Sarakhm Provincial Culture for Matthayomsueksa 2 at Maha Wichanukun School**

ฐิติกาญจน์ จันทรสสมบัติ¹

Thitikan Chantarasombat¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม (3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามที่พัฒนาขึ้น (4) หาค่าความคงทนการเรียนรู้หลังจากเรียนบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม และ (5) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนมหาวิชานุกูล อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 4 ชนิด คือ บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 16 บท แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แผนจัดการเรียนรู้บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Samples)

¹ อาจารย์โรงเรียนมหาวิชานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

¹ Lecturer Maha Wichanukun school, the office of Maha Sarakhm Educational Service Area Zone 1

ผลการศึกษาปรากฏผลดังนี้

1. บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.98/83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามมีค่าดัชนีประสิทธิผลของเท่ากับ 0.6266 แสดงว่า นักเรียนมีก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.66

4. หลังการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 33.37 และหลังจากผ่านไป 2 สัปดาห์ คะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้เท่ากับ 33.20 คะแนนเฉลี่ยลดลง 0.16 และสูญเสียความทรงจำคิดเป็นร้อยละ 0.42 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยหลังจากเรียนแล้ว 2 สัปดาห์กับหลังเรียนแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความคงทนต่อการเรียนรู้

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน นักเรียนเห็นว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเชื่อว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การใช้วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรอบรู้วิชาภาษาอังกฤษ และมีการวัดผลระหว่างภาคปลายภาคและแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบ

โดยสรุป การพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการปฏิบัติเท่ากับ 84.98 และประสิทธิผลด้านผลลัพธ์เท่ากับ 83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 นักเรียนมีพัฒนาการด้านความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.66 มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความคงทนต่อการเรียนรู้ ถือเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม สามารถพัฒนานักเรียนที่รอบด้านทั้งความรู้ (Knowledge) ด้านการปฏิบัติ ทักษะความชำนาญ (Practice) และด้านความรู้สึก (Attitude) เจตคตินึกคิด มีการรักการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

คำสำคัญ : บทอ่าน, บริบทท้องถิ่น, วัฒนธรรม

ABSTRACT

This study aimed to (1) develop English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture to have a required efficiency of 80/80, (2) compare English reading achievements of Matthayomsueksa 2 (grade 8) students before and after the uses of English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture, (3) find out an effectiveness index of the developed English reading lessons by local contexts in Maha Sarakham provincial culture, (4) find out learning retention after learning the English reading lessons by using local contexts

in Maha Sarakham provincial culture, and (5) examine Matthayomsueksa 2 students' satisfaction with the English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture. The sample used in this study consisted of 30 Matthayomsueksa 2/1 students attending Maha Wichanukun School, Amphoe Mueang, the Office of Maha Sarakham Educational Service Area Zone 1 under the Office of the Basic Education Commission in the first semester of the academic year 2006, obtained by the simple random sampling techniques. Four types of the instruments used in the study were: 16 English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture, a 40-item 4-choice learning achievement test of English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture for Matthayomsueksa 2, plans for organization of learning the English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture, and a scale on Matthayomsueksa 2 students' satisfaction with the English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard, deviation, and t-test (dependent samples).

The results of the study were as follows:

1. The English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture for Matthayomsueksa 2 had an efficiency of 84.98/83.42 which was higher than the established requirement of 80/80.

2. Matthayomsueksa 2 students' learning achievements before and after learning by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture were at the .05 level of statistically significant differences. A learning achievement mean score after learning was higher than before learning.

3. The English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture had an effectiveness index of 0.6266, showing that the students had learning progress from before learning at 62.66 percent.

4. After learning Matthayomsueksa 2 students who learned by the uses of English reading lessons by using local contexts in Maha Saarakham provincial culture had an achievement mean score of 33.37; and 2 weeks after learning they had a learning retention mean score of 32.20 with decrement of the mean score for 0.16, and a loss of memory at 0.42 percent of the mean score after learning, and students' learning achievements after had 2 weeks and after learning by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture were at the .05 level of statistically no significant differences. showing that the students had learning retention.

5. Matthayomsueksa 2 students showed their satisfaction with learning by uses of English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial

culture as a whole at the highest level ($\bar{X} = 4.91$). And when each aspect was considered, it was found that their satisfaction was also at the highest level in every aspect. The students provided their opinions: "I feel I believe that English is useful to living my life. The use of this teaching method or teaching technique can cause me to be well-rounded at English. Also, there are mid-term and final evaluations and the results of evaluations are informed to students."

In conclusion, the development of English reading lessons by using local contexts in Maha Sarakham provincial culture had an efficiency in the performance process of 84.98 and an effectiveness in output of 83.42 which were higher than the established requirements of 80/80. The students had developments in knowledge at 62.66 percent, had satisfaction with learning at the highest level, and had learning retention. These reading lessons can be regarded as appropriately efficient and effective learning innovations which can develop students in all aspects of knowledge, practices, and attitudes, more of English leaning. Also, English is to living one's life.

Keywords: reading lessons, local contexts, culture

บทนำ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากรโลกในปัจจุบัน เนื่องจากตำราและข่าวสารซึ่งผ่านทางสื่อต่างๆ มักจะตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้มากที่สุด ทักษะการอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของคนเราให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมยุทธวิธีการอ่าน ได้แก่ การเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท การจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูล เฉพาะ การคาดคะเนและการตีความหมายโดยนัย การพัฒนาคำศัพท์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในด้านการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานในด้านการอ่านของผู้เรียนให้ก้าวหน้า ในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศของด้านการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาการศึกษาในทุกกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และสามารถ

สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จนเกิดความรู้ที่มีความหมายมากขึ้น ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกลุ่มสาระที่ 8 เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิดและการทำงาน โดยมีเป้าหมายหรือผลที่คาดหวังให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ผู้เรียนในยุคโลกาภิวัตน์ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา คือ การใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับสากลได้ด้วย (กรมวิชาการ, 2545 : 1-5) ซึ่งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการ

ติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาต่างประเทศยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติติดต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก

การจัดการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยให้ความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน แต่สภาพที่เป็นจริงนักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร (วรรณ ภูพิชญ์พงษ์. 2545 : 2) ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาเนื้อหาในบทเรียนที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนอาจยากหรือง่ายมากเกินไป หรือเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ และไม่ทันสมัยทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นทำให้มีความสนใจในภาษาอังกฤษน้อย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทำการวิจัยของ วนิดา ดวงฤทธิ์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลของการใช้บทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจต่อพัฒนาการทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น รวมทั้งสภาพสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องระหว่างบทเรียนแต่ละบทและแต่ละเล่ม รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ค่อยหลากหลายเท่าที่ควร ส่วน อารีย์ สังฆานาคิน (2542 : 2-3) พบว่าเนื้อหาที่ใช้เป็นสื่อในกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มีเนื้อหาเดียวกันกับสื่อต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาหรือของผู้เขียนซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษา และกระบวนการในการอ่านเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้เรียน หากผู้เรียนมีภูมิหลัง (Prior Background Knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ไม่ว่าจะป็นในด้านลักษณะ

ลีลาการเขียน รูปแบบของงานเขียนหรือเนื้อหาในสาขาต่างๆ รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ละเอียดลึกซึ้ง ก็ย่อมที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาเหล่านั้นได้ยาก ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ ดังนั้น การเลือกเนื้อหาที่มีภูมิหลังด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนจึงเป็นไปอีกแนวทางหนึ่งในการเลือกสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ที่สื่อหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคย จะทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เพราะจะทำให้การทำความเข้าใจความหมายทางด้านภาษาของผู้เรียนเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกการเดาคำศัพท์จากข้อความข้างเคียง (Guessing) คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation) ทำความเข้าใจด้วยการสรุป และต้องอาศัยการตีความช่วยอย่างมาก และหากผู้เรียนขาดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้ไม่มีโอกาสได้ปรึกษากันในขณะที่เรียน หรือทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ยิ่งขึ้น

จากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 3) มีความรู้ความสามารถในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นวิชาที่ยากและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้ ทำให้ประสบกับปัญหาในการเรียนการสอนตลอดมา จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างบทเรียนในลักษณะบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมในจังหวัดมหาสารคามขึ้น โดยมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสาระที่นำมาใช้การสร้างบทเรียนดังกล่าวนี้เป็นสาระที่มีอยู่ในท้องถิ่น เป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะศึกษามากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าต้องการทราบว่าการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนั้นสามารถพัฒนาการอ่านเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อหาค่าความคงทนการเรียนรู้หลังจากเรียนบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อ่างทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 163 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อ่างทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 4 ชนิด คือ

2.1 บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 16 บท

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 18 แผน

2.4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที และตรวจเก็บคะแนนไว้

3.2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้และอธิบายวิธีการศึกษาจากบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดไว้ดังนี้

3.2.1 ครูชี้แจงและอธิบายวิธีการศึกษาจากบทอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามให้นักเรียนเข้าใจ พร้อมทั้งจะเรียน

3.2.2 ให้นักเรียนศึกษาบทอ่านภาษาอังกฤษ

โดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ไปที่ละบทรเรียน จากบทเรียนแรกจนถึงบทเรียนสุดท้าย เมื่อศึกษาจบในแต่ละชุดให้ทำแบบทดสอบย่อยของแต่ละบทเรียน แล้วเก็บคะแนนไว้

3.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4 สอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนโดยใช้บทอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม หลังจากการทดสอบหลังเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.98/83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม มีค่าดัชนีประสิทธิผลของเท่ากับ 0.6266 แสดงว่า นักเรียนมีก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.66

4. หลังการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 33.37 และหลังจากผ่านไป 2 สัปดาห์ คะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้เท่ากับ 33.20 คะแนนเฉลี่ยลดลง 0.16 และสูญเสีย

ความทรงจำคิดเป็นร้อยละ 0.42 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยหลังจากเรียนแล้ว 2 สัปดาห์กับหลังเรียนแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีความคงทนต่อการเรียนรู้

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน นักเรียนเห็นว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเชื่อว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การใช้วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรอบรู้วิชาภาษาอังกฤษ และมีการวัดผลระหว่างภาคปลายภาคและแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้ามามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.98/83.42 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามเกณฑ์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารณี ชาติตะตะ (2548 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ พบว่า บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของบทเรียน 80.84/80.50 และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังจากการใช้บทเรียน การอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสูงกว่าการใช้บทเรียน

การอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ; สัทศันสังคะพันธ์ (2547 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีสอน แบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 87.59/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งหลังการใช้บทเรียนการอ่านที่มีเนื้อหาเน้นบริบทท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ซึ่งเป็นไปตามปัจจัยดังกล่าวคือ

1.1 การใช้เนื้อหาที่มีบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้นนักเรียนมีความสนใจตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง และเข้าใจเรื่องราวได้ดี เพราะนักเรียนได้ตระหนักเห็นคุณค่าซึ่งเป็นประโยชน์จากการเรียนเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนและนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้เรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้ตัวและอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน และจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอารีย์ สังฆานาคินทร์ (2542 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การอ่านบทอ่านที่มีความรู้เดิมทางวัฒนธรรมอยู่แล้ว ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวในบทอ่านได้ดีขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น

1.2 เนื้อหาในบทอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนมีความง่าย และอยู่ในความสนใจเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน โดยยึดหลักการสอน คือ สอนจากง่ายไปหายาก กล่าวคือ ให้นักเรียนอ่านข้อความ

ที่ไม่ยาวนาน รวมทั้งให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคู่หรือกลุ่มย่อยเสียก่อน หลังจากนั้นนักเรียนจะเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองมากขึ้นจึงค่อยเพิ่มความอ่านให้ยากขึ้นและยากขึ้นเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตามลำดับต่อไป

1.3 ลักษณะของบทอ่านมีเนื้อหาตรงตามความสนใจของผู้เรียนและเนื้อหามีความง่ายเหมาะกับวัยของผู้เรียนและโครงเรื่องดำเนินน่าสนใจและสนุกสนาน และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและที่สำคัญตรงกับความต้องการของนักเรียน

1.4 การคัดเลือกเนื้อหาในบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้พิจารณาคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ โดยยึดสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกเนื้อหา

1.5 คำศัพท์ที่เลือกมาใส่ในบทอ่านภาษาอังกฤษ เป็นคำศัพท์ที่ครอบคลุมเนื้อหาในบริบทท้องถิ่นในด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นจำนวนคำศัพท์ที่ไม่มากเกินไป ซึ่งจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมในบทอ่านในด้านท้องถิ่นอยู่แล้ว ซึ่งเป็นกรง่ายที่นักเรียนจะเรียนรู้คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

1.6 โครงสร้างไวยากรณ์เป็นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้สอนในชั่วโมงเรียนปกติของนักเรียน ซึ่งยึดกลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

1.7 ความกะทัดรัดของเนื้อหาในบทอ่านพร้อมกับแบบฝึกหัดท้ายบท ซึ่งเหมาะสมกับเวลาและการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน ทำให้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นน่าสนใจและมีความหมายสำหรับนักเรียนและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากกรู้อยากเห็นมากขึ้น

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบท

ท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง 21 ข้อ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 ข้อ นักเรียนเห็นว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเชื่อว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตการใช้วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความรอบรู้วิชาภาษาอังกฤษ และมีการวัดผลระหว่างภาค ปลายภาค และแจ้งผลการวัดให้นักเรียนทราบ ทั้งนี้เพราะการเรียนโดยบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคามเป็นกิจกรรมการเรียนที่แปลกใหม่ที่ผู้เรียนเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายเพราะความจำเริญในการสอนแบบเดิมๆ ของครู และเกิดความสนใจในการเรียนเนื่องจากบทเรียนได้นำเสนอประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้อยู่เสมอ เช่น การใช้คำถามหรือสื่อต่างๆ คือ รูปภาพ แพนผัง เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนตอบสนอง แล้วให้การเสริมแรง (Reinforcement) โดยให้ทราบผลการตอบสนองทันที ผู้เรียนจึงเกิดความพึงพอใจในการเรียน อีกทั้งเป็นการตอบสนองการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถสร้างองค์ความรู้และพัฒนาตนเองได้ มีส่วนร่วมในการเรียนทุกชั้นตอนปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทั้งที่เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ติดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมจังหวัดมหาสารคาม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น ในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อช่วยเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 เมื่อสอนทักษะการอ่านเสร็จสิ้นแล้ว ครู

ผู้สอนควรเสริมด้วยการฝึกทักษะการเขียนให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วหรือแสดงความคิดเห็น โดยมอบหมายให้ทำเป็นการบ้านแล้วให้นำส่งในชั่วโมงต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหา โดยการให้นักเรียนเสนอหัวข้อที่สนใจ อยากรเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการคัดเลือกเนื้อหาตามความสนใจของนักเรียน

1.4 ควรนำบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ไปใช้อย่างกว้างขวางในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นเดียวกัน เพื่อที่จะนำผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานของทักษะของนักเรียนต่อไป

1.5 สร้างแบบประเมินเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ในการใช้อ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ และปัญหาหลังการใช้บทเรียนการอ่านแล้วและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียนการอ่านอันนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

1.6 การสอนบทอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยการปรับ เพิ่ม ขยาย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นที่ครูผู้สอนปฏิบัติการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นในด้านทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพื่อได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นทักษะด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนต่อไป

2.3 การสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษควรใช้ข้อความที่ไม่ยาวนัก โดยยึดหลักการจากง่ายไปหายาก จะทำให้เกิดแรงจูงใจและความมั่นใจของนักเรียนในการที่จะฝึกอ่านด้วยตนเองตามลำพังต่อไป

2.4 การผลิตเอกสารการสอนสำหรับวิชาการอ่านในระดับชั้นต่างๆ ควรจะมีการหาประสิทธิภาพของเอกสารการสอนอ่านแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วสามารถใช้เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.5 การสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษ ควรนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายนำมาใช้ประกอบ

บทเรียนการอ่าน เพื่อส่งเสริมศักยภาพและสนองความแตกต่างในด้านความสามารถระหว่างบุคคลของผู้เรียน

2.6 การนำบทอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ ควรใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาสังคมควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการอ่านด้วยทุกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในบทอ่านและเรียนรู้อย่างมีความสุข

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียน การเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ดารณี ขาจิตตะ. (2548). การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วนิดา ดวงฤทธิ์. (2543). ผลของการใช้บทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจต่อพัฒนาการทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณภา ภูพิชญพงษ์. (2545). การสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิคสำหรับนักศึกษา ปวส. แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์วิทยาลัยเทคนิคตรัง. สารนิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2548). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อารีย์ สังฆานาคินทร์. (2542). การใช้บทอ่านที่มีบริบทไทยในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

การพัฒนาสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

**Developing Multimedia by the use of CIPPA Learning Entitled Developing Web
pages by Using Programmed Computer in the Learning Strand of Cases and
Technology for Matthayomsueksa 3**

ภัทรานี พลลา¹

Pattaranee Polla¹

บทคัดย่อ

สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยียังไม่ตอบสนองกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากขาดสื่อเครื่องมืออุปกรณ์ตลอดจนเทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่ใช้สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประสมเป็นรูปแบบ การเรียนรู้แบบเอกัตบุคคลที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถและ ความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปาที่พัฒนาขึ้น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้จากการจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 37 คน ระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สื่อประสมที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/83.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7155 หรือนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 71.55 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

---

¹ อาจารย์โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1

¹ Lecturer Borabu school, the office of Maha Sarakham Educational Service Area Zone 1

โดยสรุป ทำให้ได้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้น ที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเหมาะสม ผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุดจึงควรสนับสนุนให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้นำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรายวิชาต่อไป

คำสำคัญ : สื่อประสม การเรียนรู้แบบชิปปา บทเรียนบนเว็บ โปรแกรมบทเรียน

ABSTRACT

The condition of organization of learning activities in the learning strand of career and technology has not yet responded to the process of learner-centered learning due to lacks of media, instruments, equipment and new techniques used for supporting organization of leaning activities. Multimedia are a model of individual learning which emphasizes learners to have opportunities to leans according to utility and interest for developing each learner's potentiality.

The purposes of this study were: to lector multimedia by swing CIPPA leaning with a required efficiency of 80/80, to find out an effectiveness index and to examine students' satisfaction with the multimedia by wring CIPPA learning. The sample were in this study consisted of 37 Matthayomsueksa 3 (grade 9) student from 1 classroom at Barbate School, allayed by wring the charter random sampling technique. The period of experiment was in the second semester of the academic year 2007.

The interments used in this study were multimedia by wring CILLA leaning entwisted Developing Web Paged by wring the programmed computes, an achievement test, and a scale on satisfaction. The statutes used for analyzing the collected data were percentage, mean and standard deviation.

The results of the study revealed that the disclosed multimedia red an sufficiency of 84.27/83.16 which was tighter than the established requirement, Showing that the students had learning process from before learning at 71.55 percent and had an effective media by using CIPPA leaning as a whole at the highest level.

In conclusion, the developed multimedia were appropriately efficient and affective. The leasers had satisfaction at the highest level. Therefore, teachers in this leaning strand shore be supported to implement the multimedia in organization of learning activities for leasers to archive the course objectives in the future.

Keywords : multimedia, CIPPA Learning , web-base instruction, courseware

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 9 มาตรา 67 ได้กล่าวไว้ว่ารัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 33) การศึกษาเริ่มเปลี่ยนแปลงไปอันเนื่องมาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งอาศัยสื่อที่ทันสมัย โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคมและการสื่อสารสามารถเชื่อมโยงข้อมูลและผู้คนหลายสิบล้านคนทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารในเวลาอันสั้น การศึกษาหาข้อมูลและการเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยอาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet)

เกิดเป็นชุมชนบนเครือข่ายขึ้นผู้คนสามารถติดต่อสัมพันธ์กันผ่านจอคอมพิวเตอร์มากยิ่งขึ้นข้อมูลข่าวสารความรู้จึงกลายเป็นกุญแจสำคัญไปสู่อำนาจและความมั่นคงของประเทศ และเป็นกุญแจที่จะไปสู่ข้อมูลข่าวสารความรู้ ก็คือ การศึกษา (ถนอมพร เลหาจรัสแสง. 2545 : 14)

เทคโนโลยีการศึกษาได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการจัดการศึกษาของไทยยังไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านของการเรียนรู้ หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 3) การพัฒนาระบบการศึกษาให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านความรู้ และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต การจัดการเรียนรู้ไม่ควรที่จะเกิดขึ้นแต่ในห้องเรียนและการเรียนรู้จากครูเท่านั้น ระบบการสอนจะต้องให้เด็กมีทักษะในการเรียนรู้ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเหมาะสม ดังนั้นบุคลากรทางการศึกษาจะต้องเรียนรู้และหาวิธีการ

กระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้เกิดการเรียนรู้ที่เรียกว่า ดี เก่ง มีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 11)

การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือ การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเน้นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รู้จักวิเคราะห์ แสวงหาความรู้ และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง สำหรับการจัดการกระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด หรือการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถจัดได้หลายรูปแบบ แต่มีรูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ คือ โมเดล ชิปปา (CIPPA Model) ของ (ทิศนา แชมณี. 2542 ก : 2-9 ; อ้างอิงมาจากกรมวิชาการ. 2543 : 7) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการแลกเปลี่ยนความรู้ การได้เคลื่อนไหวร่างกาย การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่จะทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เต็มไปด้วยความรู้สึกระตือรือร้น ตื่นเต้นไม่เบื่อหน่าย มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและการสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง (ทิศนา แชมณี. 2542 ข : 10) ซึ่งมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะหรือประโยชน์สำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์ อันประกอบไปด้วยสาระความรู้หรือสารสนเทศ (Information) ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ให้ผลป้อนกลับทันที (Immediately Feedback) และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) ของผู้เรียน (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2547 : 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีความเข้าใจ และมีความสามารถเกี่ยวกับงาน อาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาไทยและเทคโนโลยีสากลมาใช้ในการทำงาน

อย่างถูกต้องเหมาะสม คุ่มค่า และมีศีลธรรมคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงาน เป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงานเห็นคุณค่าและมีเจตคติ ที่ดีต่องานตลอดจน มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความซน ซื่อสัตย์ ประหยัดและอดทน อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่สามารถ ช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 25542 : 1)

สภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยีของโรงเรียนบรบือ เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจและมีทักษะด้านคอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่องเวลาเรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทำให้กระบวนการสอนปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนและผู้สอนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้การเรียน การสอนยังทำไม่เต็มที่ อีกทั้งยังขาดอุปกรณ์ทางด้าน คอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้อย่างมาก ผู้สอนควรจัดการ เรียนให้นักเรียนได้เรียนอย่างรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ให้ค้นคว้าเองจากสื่อที่จัดเตรียมไว้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพดีโดยเฉพาะบทเรียนบนเครือข่าย และบทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่กำลังได้รับความนิยม และมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเพราะผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์และให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันทีเป็น ตัวกลางช่วยในการจัดการเรียนการสอน และลดการ เหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนมีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมด้วย กระบวนการเรียนรู้แบบชิปปา ที่ประกอบด้วยการเรียน การสอนบนเว็บ และโปรแกรมบทเรียนเป็นการเปิด โอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียน เรียนตามความสามารถ ของตนเอง ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังเป็นแนวทางในการพัฒนา

สื่อประสมในโอกาสต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างบทเรียนบนเว็บและโปรแกรมบทเรียน ตามขั้นตอนของ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2546 : 84) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนาบทเรียน (Development)
4. การนำไปใช้/ทดลอง (Implementation)
5. การประเมินและการปรับปรุง แก้ไข (Evaluation and Revision)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อประสมด้วยการเรียนรู้ แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรม สำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของสื่อประสมด้วย การเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วย

โปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 427 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 37 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ในครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่สื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปาประกอบด้วย บทเรียนบนเว็บ และโปรแกรมบทเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน

3. เนื้อหาสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 36 ชั่วโมง ดังนี้

3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พื้นฐานการสร้างเว็บไซต์ จำนวน 2 ชั่วโมง

3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เริ่มต้นใช้งานโปรแกรม จำนวน 4 ชั่วโมง

3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การใช้ข้อความในเว็บเพจ จำนวน 4 ชั่วโมง

3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้ภาพกราฟิกในเว็บเพจ จำนวน 4 ชั่วโมง

3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การใช้ตารางในเว็บเพจ จำนวน 4 ชั่วโมง

3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การเชื่อมโยงเว็บเพจ (Links) จำนวน 2 ชั่วโมง

3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การจัดแบ่งเว็บเพจด้วยเฟรมเซต (Frameset) จำนวน 2 ชั่วโมง

3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การสร้างเลย์เออร์ (Layer) จำนวน 2 ชั่วโมง

3.9 หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 การสร้างฟอร์ม (Form) จำนวน 4 ชั่วโมง

3.10 หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 การสร้างมัลติมีเดียบนเว็บเพจ จำนวน 2 ชั่วโมง

3.11 หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 การตกแต่งเว็บเพจด้วย Timeline และ Behaviors จำนวน 2 ชั่วโมง

3.12 หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 การอัปโหลดเว็บไซต์เข้าสู่อินเทอร์เน็ต จำนวน 2 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. สื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

1.1 บทเรียนบนเว็บ

1.2 โปรแกรมบทเรียน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนที่มีต่อการเรียนสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตัวเอง ใช้เวลาทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ระยะเวลา 36 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนที่จะดำเนินการสอนด้วยสื่อประสม เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 ข้อ

2. ดำเนินการสอนด้วยสื่อประสมการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 หน่วย ใช้เวลาในการทดลอง 36 ชั่วโมง โดยดำเนินการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ระหว่างเดือน ตุลาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการสอนด้วยสื่อประสม เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันกับก่อนสอบ

4. ให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยสื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. นำผลข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบวัดความพึงพอใจ ไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อประสม
  - 1.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
  - 1.2 หาประสิทธิภาพของสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2
  2. หาค่าดัชนีประสิทธิผล ของสื่อประสมด้วยการ

เรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตร E.1.

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ
  - 1.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
  - 1.2 การหาอำนาจจำแนก การหาค่าความยากของ (P) และความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของ เบนรแนน (Brennan)
  - 1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ ทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 2.1 ร้อยละ (Percentage)
  - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของสื่อประสมด้วยการเรียนแบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 84.27/83.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ดัชนีประสิทธิภาพของประสมด้วยการเรียนแบบชิปปา เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรม

สำเร็จรูปกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7155 หรือคิดเป็น
ร้อยละ 71.55

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อประสม
ด้วยการเรียนแบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วย
โปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพ
และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจ
ต่อการเรียนสื่อประสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.70$)

การอภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบ
ชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ
เท่ากับ 84.27/83.16 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1.1 สื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง
การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระ
การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการดำเนินการประเมิน
ประสิทธิภาพอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่การวิเคราะห์
เนื้อหาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การออกแบบและดำเนินการสร้างอย่างมีระบบโดยมี
ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ตรวจสอบทุกขั้นตอนและได้
ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ นอกจากนั้นแล้วยังได้
ทำการประเมินบทเรียนจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
ถึง 3 ครั้ง โดยได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีการ
ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องที่พบจากการสังเกต
และสัมภาษณ์ผู้เรียน จึงทำให้ประสมด้วยการ
เรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรม
สำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่
กำหนด เมื่อนำมาใช้จึงสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ
วัตถุประสงค์ที่ตั้งได้ดังเช่น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523

: 134) กล่าวว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึงระดับ
ประสิทธิภาพของสื่อประสมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ
เรียนรู้หากสื่อประสมมีประสิทธิภาพถึงระดับแล้ว
สื่อประสมนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปใช้สอนนักเรียน
การเรียนโดยใช้สื่อประสมยึดหลักดังนี้ คำนึงถึง
ความแตกต่างของบุคคลในการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอน เน้นกลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อทัศนูปกรณ์
ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นรูปของสื่อการสอน ปฏิสัมพันธ์
ระหว่างครูกับนักเรียนต่างจากเดิม กล่าวคือครูทำหน้าที่
อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ
และสอดคล้องกับ จีรันดา กัวพิสมัย (2545 :บทคัดย่อ)
แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสมมีประสิทธิภาพ
เท่ากับ 83.00/83.29

1.2 สื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปาที่ผู้วิจัย
พัฒนาขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและ
วิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตร
วิเคราะห์เนื้อหาตลอดจนความเหมาะสมของสื่อ
ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสม แก้ไข
ข้อบกพร่องจากผู้เชี่ยวชาญ 1.3 สื่อประสมด้วยการ
เรียนรู้แบบชิปปาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผู้วิจัยได้นำเอา
นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาจัดทำเป็นสื่อการสอน
ได้แก่ บทเรียนบนเว็บ และโปรแกรมบทเรียนส่งผล
ให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความอยากรู้อยากเห็น
ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน

2. ดัชนีประสิทธิภาพของสื่อประสมด้วยการเรียนรู้
แบบชิปปา ที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ
58 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อประสมที่พัฒนาขึ้นนั้นมีการ
นำเสนอเนื้อหาที่ครอบคลุมและยังมีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ที่กำหนดผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ทำให้
เรียนแล้วเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นสามารถทำข้อสอบ
ได้คะแนนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
อัมพร กุลาเพ็ญ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้า
เพื่อพัฒนาสื่อประสมประกอบการเรียนการสอนแบบ
ศูนย์การเรียนรู้ เรื่องศาสนาในประเทศไทยกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
ตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของ

ชุดสื่อประสม ผลการศึกษาพบว่า ชุดสื่อประสม เรื่อง ศาสนาในประเทศไทย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.60/85.05 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดสื่อประสมเท่ากับร้อยละ 55.47 จีรันดา ก้าวพิสมัย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำถามพัฒนาแผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการสอนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/83.29 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.61 อุทร อารัมภวิโรจน์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำถามพัฒนาชุดสื่อประสม วิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 38 คน โรงเรียนชุมชนโพนทราย อำเภอมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 81.90/78.28 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้สื่อประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ฮาร์เปอร์ (แสงทอง ตุงคะสมิต. 2544 ; อ้างอิงมาจาก Harper. 1971 : 5669-5670-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของการใช้ชุดการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของการสอนปกติ และนักเรียนกลุ่มสูง กลาง ต่ำ สามารถอ่าน พูด เขียน ดีกว่าปกติ และงานวิจัยของมีดส์

(แสงทอง ตุงคะสมิต. 2544 ; อ้างอิงจาก Meeks. 1972 : 4295-4296-A) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอนกับวิธีสอนแบบปกติ ปรากฏว่า ผลของการสอนใช้ชุดการสอนสูงกว่าผลการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนสื่อประสมด้วยการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ชุดสื่อประสมทำให้เรียนสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดรองลงมา คือ ชุดสื่อประสมพิมพ์ข้อชัดเจนสวยงามเหมาะสมอ่านง่าย และชุดสื่อประสมช่วยเพิ่มเติมความรู้ และแก้ไขส่วนที่ไม่เข้าใจได้มากกว่าตามลำดับ ซึ่งความพึงพอใจต่อสิ่งที่เป็นความรู้สึกลึกซึ้งที่ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองตามความต้องการของเขาได้ (กิติมาพร ปรีดีลก. 2531 : 321) การที่นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งยังช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาเพราะชุดการสอนสื่อประสมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและการมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. 2526 : 235)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการนำวิธีการสอนโดยใช้ชุดสื่อประสมไปใช้ ควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้
  - 1.1 ขณะทำการสอนควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนเน้นความซื่อสัตย์และทำตามขั้นตอน
  - 1.2 ครูผู้สอนต้องคอยดูแลและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ และควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมตามกำหนดเพื่อ
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อผสมด้วย
การเรียนรู้แบบชิปปา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรต้นและตัวแปรตามให้มากขึ้น
เพิ่มเติม
- 2.2 ควรมีการวิจัยระยะยาวเพื่อศึกษาปัจจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟิก, 2542.
- กรมวิชาการ. แนวการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- จิรณดา ก้าวพิสมัย. การพัฒนาแผนการสอน การอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545. มีนาคม, 2548. กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. "นวัตกรรมการศึกษา," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและเอกสารการศึกษา เล่มที่ 3 หน่วยที่ 11-15. หน้า 198-229. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2523.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. การสอนวิชาการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนบนเครือข่าย. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. "การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อคุณภาพการเรียน การสอน," วารสารศึกษาศาสตร์. 28(1) : 87-94 : มกราคม-มิถุนายน.2544.
- ทีศนา แคมมณี. "การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model)," คุศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 27(3) : 1-17 ; มีนาคม-มิถุนายน, 2542
- แสงทอง ตุงคะสมิต. การใช้ชุดสื่อประสมประกอบการสอนเรื่องสารเคมี กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542.
- _____.สรุปแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- อุทร อารมภวิโรจน์. การพัฒนาชุดสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. รายงาน การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.

บ้านภูชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง : สู่การปฏิบัติ

Ban Phu, the Sufficiency Economic Community : To Action Learning

ทวีศักดิ์ ชัยปัตถา¹, คงสิริ อาจวิชัย², กนกนุช เขียวเงิน³, ดวงใจ พรหมเสนา⁴, วนิดา บำรุงสวัสดิ์⁵, พิมพร โมทอง⁶
*Thawisak Chaipattha¹, Kongsit Atwichai², Kanoknut Khiokhoen³, Dungchai Phromsena⁴,
Wanida Bamrungsawat⁵, Phimphon Mothong⁶*

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของหมู่บ้านภูอำเภอนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ใช้กลุ่มเป้าหมาย 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่าหมู่บ้านภูเป็นหมู่บ้านหรือชุมชนที่มีแนวทางการพัฒนาไปสู่การพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนโดยยึดหลักการตามแนวพระราชดำรัส "เศรษฐกิจพอเพียง" ได้แก่ การรวมกลุ่มต่างๆ ในชุมชนอย่างเข้มแข็ง และเป็นแรงขับเคลื่อนพลังของชุมชนที่สำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น มีการรวมกลุ่มเพื่องานอาชีพ ลดการใช้สารเคมีทางเกษตร มีระบบเศรษฐกิจชุมชนที่มาจากฐานความรู้/ภูมิปัญญาชาวบ้านเกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์ เกื้อกูลกิจกรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน จนเกิดพลังและสามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยตัวของมันเอง เป็นวิถีชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้พึ่งพาธรรมชาติ และพึ่งพาอาศัยระหว่างกันได้ ทั้งนี้ โดยมีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชนการนำหลักปรัชญาพอเพียงสู่การปฏิบัติของหมู่บ้านภู ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ (1) กิจกรรมด้านการลดรายจ่าย เป็นกิจกรรมแรกเริ่มของการดำเนินตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการเลี้ยงสัตว์และปลูกพืชเพื่อบริโภคในครัวเรือน การผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพเพื่อการเกษตร การใช้พันธุ์พืชและสัตว์ที่ทางราชการส่งเสริม การใช้วัสดุดิบในชุมชนเพื่อผลิตสินค้า (2) กิจกรรมด้านเพิ่มรายได้ ประกอบด้วยการทำอาชีพเสริมของครัวเรือน การจัดกลุ่มอาชีพ (3) กิจกรรมการออมมีหลักการสำคัญคือ ใช้ 3 ส่วน ออม 1 ส่วน (4) กิจกรรมเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยการจัดทำแผนชุมชนโดยให้สมาชิกในหมู่บ้านมีส่วนร่วมแผนพัฒนาด้านปัจจัยพื้นฐาน และการพัฒนาหมู่บ้านประจำเดือน (5) กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดีเพราะความผูกพันกับป่ามาตั้งแต่บรรพบุรุษ จัดทำแผนการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดำเนินการตามแผน (6) กิจกรรมเอื้ออาทรช่วยเหลือและแบ่งปันในชุมชน ความเอื้ออาทรช่วยเหลือและการแบ่งปัน เป็นภาพที่พบเห็นได้เสมอในชุมชนแห่งนี้ การดำรงชีวิตยังยึดหลักการแบ่งปันอาหาร ผลผลิตทางการเกษตร ระหว่างบ้านใกล้เคียงและเครือญาติ อยู่อย่างพี่น้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

คำสำคัญ : เศรษฐกิจพอเพียง, การเรียนรู้จากการปฏิบัติ

¹⁻⁶ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ศูนย์มุกดาหาร ที่เรียนรายวิชาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹⁻⁶ Master of Education Students, Educational Administration Major, Mukdahan Center, Enrolling Educational Management for Local Development Course, Faculty of Education, Mahasarakham University.

Abstract

This study aimed to examine the implementation of the philosophy of sufficiency economy to action learning at Mu Ban Phu, Amphoe Nong Sung, Chang wat Mukdahan by using the focus groups there were to tally 15 knowledge managers. The instruments used were a survey form and an interview form on basic data and data involving operation of the sufficiency economic village. The results revealed that Ban Phu was a village or a community with a guideline for development to sustainable self-reliance by upholding the royal statement "sufficiency economy". This included forming different groups in the community with strengths and being important synergy of the community to sustain able development such as there were forming groups for careers and reduction of the uses of agricultural chemicals; there were community economic systems from the bases of knowledge/indigenous knowledge as generated from connection and helping different activities get together until synergy was generated and could drive together by themselves. It was the way of self-reliant, nature-reliant, and among-people-reliant community. There was participatory learning among villagers in the community. The implementation of the philosophy of sufficiency economy to action learning of Ban Phu village operated the following different activities: (1) In expense reduction activity, expense reduction was regarded as the beginning activity of operation according to the philosophy of sufficiency economy. The community operated these activities for expense reduction: raising animals and plants for household consumption, production and uses of organic fertilizers and biofertilizers for agriculture, the uses of seeds and animals promoted by the government, the uses of raw materials available in the community for goods production. (2) Income increment activity comprised making household supplementary careers, forming career groups. (3) Savings activities had these significant principles: spending 3 parts and saving 1 part. (4) Activities for living worthwhile by making community plans by having village members have participation, plans for development of basic factor and monthly village development. (5) For natural and environmental conservation activities, the importance of keeping nature and environment very well was given because there have been commitments with forests from ancestors, making plans for natural and environmental conservation, and operating according to the plans. (6) Activities for assistance had help and sharing in the community. Assistance, help and sharing were what could be always seen in this community. Living still uphold the principle of sharing food and agricultural products among neighbors and relatives like brothers and sisters who helped one another.

Keywords: sufficient economy, action learning

บทนำ

ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทัน โลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคตตลอดทั้งการทบทวนผลการพัฒนาและสถานะของประเทศได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างการพัฒนาของประเทศที่ไม่สมดุลไม่ยั่งยืนและอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนการพัฒนาในทิศทางที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น โดยยึดหลัก "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่ยึด "คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา" เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลางบนพื้นฐานดุลยภาพเชิงพลวัตของการพัฒนาที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง โดยมีการวิเคราะห์ห้อย่าง "มีเหตุผล" และใช้หลัก "ความพอประมาณ" ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียมระบบภูมิคุ้มกัน ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ

ชุมชนบ้านภูได้รับคัดเลือกให้เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงดีเด่น ปี 2549 เป็นแหล่งท่องเที่ยวและศึกษาดูงานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ชุมชนมีความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและปราชญ์ชาวบ้าน และดำเนินชีวิต

ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หนี้สินลดน้อยลงมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ชาวบ้านมีความสามัคคีสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน กลุ่มผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนแห่งนี้ หากค้นพบรูปแบบและวิธีการดำเนินงานหมู่บ้านที่เหมาะสมก็จะนำไปสู่การวางแผนและการประยุกต์กับหมู่บ้านหรือชุมชนอื่นๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกันต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านภู
2. เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของหมู่บ้านภู

ความสำคัญของการศึกษา

เพื่อทราบถึงลักษณะความเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของบ้านภูและกิจกรรมที่หมู่บ้านนำมาใช้ในการส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางสำหรับชุมชนอื่น เพื่อนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนของตนให้เกิดความเข้มแข็งต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

1. พื้นที่
กลุ่มผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกหมู่บ้านภู ตำบลบ้านเป้า อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร เป็นพื้นที่ในการศึกษา เนื่องจากเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงดีเด่น ปี 2549 และดำเนินชีวิตโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ขอบเขตเนื้อหา
  - 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของหมู่บ้าน ประชากร การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและการปกครอง
  - 2.2 การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริง
3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 24

สิงหาคม 2551-6 กันยายน 2551

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย

5.2 กำหนดพื้นที่เพื่อชุมชนศึกษา

5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจ และการสัมภาษณ์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้อาจจัดกลุ่มตามความมุ่งหมาย ตรวจสอบข้อมูลหลายมิติ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของข้อมูลและนำเสนอข้อมูลในเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

บ้านภูตั้งอยู่บนเนินเขาเตี้ยๆล้อมรอบด้วยภูเขา สลับซับซ้อนระหว่างหมู่บ้านกับภูเขาเป็นที่ราบลุ่มเชิงเขา เหมาะแก่การเพาะปลูก ทำไร่ ทำนา มีลำห้วยที่เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แบ่งการปกครองออกเป็น 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 ตำบลบ้านเป้า อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร ห่างจากจังหวัดมุกดาหาร 57 กิโลเมตร ห่างจากตัวอำเภอหนองสูง 7 กิโลเมตร มีถนนลาดยางตลอดเส้นทางไปยังตัวจังหวัด

2. ประชากร

มีจำนวนครัวเรือน 250 หลังคา แยกเป็น หมู่ที่ 1 จำนวน 113 ครัวเรือน หมู่ที่ 2 จำนวน 137 ครัวเรือน ประชากรรวม 955 คน แยกเป็นชาย 416 คน เป็นหญิง 439 คน

3. การศึกษา

เด็กที่เรียนในชุมชนได้รับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด และประชากรในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาจึงมักส่งเสียให้บุตรหลานได้รับการศึกษาในระดับสูง และยังมีอาชีพเป็นข้าราชการ เป็นบุคลากรสำคัญหลักในการพัฒนาหมู่บ้าน

4. สภาพเศรษฐกิจ

บ้านภูเป็นหมู่บ้านที่มีเศรษฐกิจดีเนื่องจาก

มีการแข่งขันในการประกอบอาชีพค่อนข้างสูง ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 98 มีอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก และรองลงมาก็คืออาชีพรับราชการ มีพื้นที่ทั้งหมด 10,6330 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร จำนวน 6,779 ไร่ ผลผลิตที่จำหน่ายออกสู่ตลาดภายนอกชุมชน ได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอมือ เช่น ผ้าไหมชนิดต่างๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ของที่ระลึก ชุดผู้ใหญ่ ผลผลิตมวลรวมของหมู่บ้าน ประมาณ 32 ล้านบาท ต่อปี รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปี ประมาณ 38,000 บาท และทุกครัวเรือนจะมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากการ ทำนา นอกเหนือจากการทำนา เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว เช่น ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย งานหัตถกรรมต่างๆ

5. ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

สภาพบ้านเรือนชาวบ้านภูมีความมั่นคงถาวร มีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ ครอบครัวมีความอบอุ่นประชาชนส่วนใหญ่สุขภาพดี คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ทุกคน ผู้สูงอายุ คนพิการได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างดี เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาภาคบังคับทุกคน เด็กได้รับการอบรมเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน บ้านภู เป็นหมู่บ้านแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง หมู่บ้าน วัฒนธรรมดีเด่น หมู่บ้านเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด อย่างยั่งยืน จึงไม่มีคนติดสุรายาเสพติด ทำให้คนในหมู่บ้านมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คนในหมู่บ้านภูทุกครัวเรือนจะเป็นสมาชิกกลุ่มที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้านและมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนเอง มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน มีภูมิปัญญาชาวบ้านหรือปราชญ์ชาวบ้านเป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้ให้กับคนรุ่นต่อรุ่นเรื่อยมา มีน้ำดื่ม น้ำใช้พอเพียงตลอดปี มีแหล่งให้การศึกษาดูงานสำหรับชุมชนอื่น บ้านภูเป็นหมู่บ้านชาวไทยมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองหลายอย่างมีสัญลักษณ์ของความเป็น ชาวผู้ไทยคือหญิงสาวจะผิขาวสวยเนียน มีสำเนียง ภาษาเป็นของตนเอง การแต่งกายผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่นสีดำ ตีนซิ่นมีลาย สวมเสื้อแขนยาวสีดำแถบแดงผู้ชายใช้ชุด

เลื่อม่อฮ่อม นิยมแต่งในงานประเพณีต่างๆ ชาวผู้ไทย บ้านภูมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างประหยัดและพอเพียง อาหารส่วนมากเป็นผักพื้นบ้านปลอดสารพิษ ปลูกหอม กระเทียมเก็บไว้กินในฤดูฝน มีผักสวนครัว รั้วกินได้ ศิลปะการแสดง เช่น การฟ้อนภูไทย รำภูไทย (รำเลาะบ้าน รำเลาะตบ รำเลาะภู รำลงช่วง รำเสี่ยง พิธีกรรม ได้แก่ พิธีเหยา พิธีเลี้ยงปู่ตา ชนชาวผู้ไทย มีประเพณีหลายอย่าง เช่น การเกิด การบวช การแต่งงาน งานศพ ประเพณีสงกรานต์ บุญผะเหวด การล้างบ้าน พิธีบายศรีสู่ขวัญ ฃญาผู้ไทย (วรรณกรรม ผู้ไทย) นิทานผู้ไทย ความเชื่อเรื่องการกิน(การคะล่ำ)

6. การเมืองการปกครอง

บ้านภูแบ่งการปกครองออกเป็น 2 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะมีคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายต่างๆ และได้แบ่งออกเป็นคุ้ม จำนวน 18 คุ้ม ซึ่งทุกคุ้ม มีหัวหน้าคุ้ม คุ้ม และคณะกรรมการประจำคุ้ม ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจในการปกครองของผู้นำหมู่บ้าน การทำกิจกรรมต่างๆ ทั้ง 2 หมู่บ้านร่วมมือกันด้วยดี ตลอดมา

7. การนำหลักปรัชญาพอเพียงสู่การปฏิบัติของหมู่บ้านภู ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

7.1 กิจกรรมด้านการลดรายจ่ายการลดรายจ่ายนับว่าเป็นกิจกรรมแรกเริ่มของการดำเนินตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยชุมชนดำเนินกิจกรรมในการลดค่าใช้จ่าย ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์และปลูกพืชเพื่อบริโภคในครัวเรือนการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพเพื่อการเกษตรการใช้พันธุ์พืชและสัตว์ที่ทางราชการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบในชุมชนเพื่อผลิตสินค้า เช่น ใช้ไม้ไผ่ทำเครื่องจักสานรณรงค์การใช้พลังงานอย่างประหยัด เช่น ใช้ไฟฟ้่าอย่างประหยัด ใช้จักรยานในการสัญจรไปมาใกล้ๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาสาธารณสุขบำบัดรักษากรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน จัดตั้งร้านค้าชุมชน 4 แห่ง มีสมาชิก 715 คน และเน้นความเรียบร้อยง่ายในการจัดกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรม

7.2 กิจกรรมด้านเพิ่มรายได้

กิจกรรมที่ส่งเสริมรายได้ในครัวเรือนและชุมชน ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก คือ

1) การทำอาชีพเสริมของครัวเรือน เช่น ทอผ้า เลี้ยงสัตว์ เพาะเห็ด แกะสลักไม้ ปลูกยางพารา เลี้ยงปลา ค้าขาย ทำขนมจีน จัดสานไม้ไผ่ ปลูกพืชผักสวนครัว และทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่นอกจากนี้ นายเผด็จศักดิ์ แสนโคตร ซึ่งจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทางการเกษตร ได้นำความรู้ทางการเกษตรมาพัฒนาหมู่บ้านหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ปลูกแก้วมังกร เลี้ยงวัว และมีความตั้งใจที่จะพัฒนาหมู่บ้านของตนให้ดียิ่งขึ้น

2) จัดกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าไหมบ้านภู กลุ่มทอผ้าฝ้ายลายขีด กลุ่มข้าวกล้อง- ชกมองคีรีนคร กลุ่มทอผ้าฝ้ายคีรีนคร กลุ่มแปรรูปผ้าฝ้ายบ้านภู กลุ่มผู้เลี้ยงโคแม่พันธุ์ กลุ่มเพาะเห็ด กลุ่มปุ๋ยอัดเม็ดชีวภาพ กลุ่มขนมจีน ซึ่งทุกกลุ่มอาชีพมีเงินหมุนเวียนตั้งแต่ 50,750 บาท ถึง 314,733 บาท เงินหมุนเวียนนี้ได้มาจากระดมหุ้นจากสมาชิก และเงินทุนที่ทางราชการและองค์กรเอกชนสนับสนุนเงินทุนกู้ยืมจากองค์การบริหารส่วนตำบล และทุนอื่นๆ โครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มอาชีพแต่ละกลุ่มประกอบด้วยกรรมการและสมาชิก คณะกรรมการจากทุกกลุ่มอาชีพได้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาดูงานหลายครั้งเพื่อพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการและการผลิตช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ได้แก่ จำหน่ายที่กลุ่ม จำหน่ายในงานแสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทั่วประเทศ จำหน่ายในงานเทศกาลทั่วไป และมีบริษัทมารับไปจำหน่ายให้ แต่ละกลุ่มอาชีพมีช่องทางการจำหน่ายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับศักยภาพของกลุ่มแผนการดำเนินงานของทุกกลุ่มไม่แตกต่างกันมาก คือ แผนเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย เพิ่มการผลิต แผนพัฒนาสินค้าให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของลูกค้า การพัฒนารายได้ที่ต่อเนื่องและการออมบางส่วน โดยเน้นการประชุมกลุ่ม ร่วมคิดร่วมทำ ช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งในกลุ่มอาชีพทั้งหมด กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าไหมบ้านภู

เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จสูงสุด กลุ่มนี้ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2530 มีสมาชิก 35 คน คณะกรรมการได้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการและการผลิตทั้งในประเทศและต่างประเทศ และได้รับเงินทุนหมุนเวียนที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ มากที่สุดด้วย ด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของสายผ้า เฉพาะถิ่น ทำให้ผ้าไหมคีรีนครเป็นสินค้า OTOP ระดับห้าดาว ด้วยการทอที่เน้นการควบคุมคุณภาพ ผลิตจำนวนไม่มาก และทำตามกำลังที่มีเท่านั้น ประกอบกับผู้ทอผ้าที่มาจากด้วย ใจรัก ดังนั้น ผ้าไหมที่นี่จึงสามารถจำหน่ายได้หมดไม่มีตกค้าง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอจนทำให้กลุ่มทอผ้าไหมบ้านภูได้รับรางวัลการออกแบบสายผ้าประจำจังหวัด ชื่อสาย "แก้วมุกดา" เป็นการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้จากเอกลักษณ์ของชุมชนที่ทอผ้าได้สวยงาม ประณีต ด้วยความรัก ความสามัคคีการทำงาน ทำให้กลุ่มมีดอกผลจากการทำงานเป็นกอบเป็นกำ โดยในปี พ.ศ. 2549 สมาชิกในกลุ่มได้รับเงินปันผลมากถึง 30,000 บาท ต่อคน

7.3 กิจกรรมการออม มีหลักการสำคัญคือ ใช้ 3 ส่วน ออม 1 ส่วน กองทุนหมู่บ้านบ้านภู หมู่ 1 วัตถุประสงค์เพื่อฝึกการออมทรัพย์ ให้การบริการทางการเงินแก่ชุมชน สนับสนุนการสร้างงาน และส่งเสริมความสามัคคีในชุมชน อันจะส่งผลให้เกิดความมั่นคงในระดับประชาชนและระดับชุมชน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 2 ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเงินในโครงการต่างๆ พิจารณาให้ทุกครัวเรือนยืมเงินเท่าเทียมกัน โดยมีคณะกรรมการหมู่บ้านไปติดตามว่ามีการดำเนินการตามที่เสนอโครงการหรือไม่ โดยมีกิจกรรมการออมทรัพย์ และการกู้ยืมเงินไปลงทุน

7.4 กิจกรรมเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ การดำเนินตามวิถีชีวิตของชุมชนมีกิจกรรมเด่น 7 กลุ่มกิจกรรม ดังนี้

1) การจัดทำแผนชุมชนโดยให้สมาชิกในหมู่บ้านมีส่วนร่วมมีแผนส่งเสริมการจัดงานตามประเพณี วัฒนธรรม นอกนั้นเป็นแผนพัฒนาด้านปัจจัยพื้นฐาน

เช่น แผนก่อสร้างประป่าน้ำผิวดิน ทำถนน ร่องระบายน้ำ คอนกรีตหมู่บ้าน ขุดลอกห้วยขุดสระ และการพัฒนาหมู่บ้านประจำเดือน

2) กิจกรรมทางศาสนา ได้แก่ การทำบุญตักบาตร สวดมนต์ไหว้พระทุกวันระหว่างเช้าพรรษา ธรรมะวันเสาร์ - อาทิตย์สำหรับเยาวชน และกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา

3) กิจกรรมสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาของชุมชน มีกิจกรรมต่อเนื่องตลอดปี รวม 14 ครั้ง เช่น วันขึ้นปีใหม่ บุญข้าวเจ้าเดือนสาม บุญมหาชาติเดือนพฤษภาคม

4) กิจกรรมป้องกันยาเสพติด ในปี พ.ศ. 2549 จัดกิจกรรมได้ 6 ครั้งคือ โครงการชาวบ้านร่วมใจสู้เมืองไทยแข็งแรง โครงการถักทอพลังเยาวชนเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด โครงการให้ความรู้เรื่องการลด ละ เลิกบุหรี่ สุรา โครงการให้ความรู้ผู้ประกอบการร้านค้าบุหรี่ยาเสพติด โครงการส่งเสริมกิจกรรม To be number one โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา

5) อาสาสมัครพลังแผ่นดินเพื่อเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยจัดกิจกรรมอยู่เวรยามตามป้อมยามของหมู่บ้านประจำทุกคืนเฝ้าระวังลูกหลานไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แจกข้อมูลข่าวสารเรื่องยาเสพติดให้กับภาครัฐ ส่งเสริมกีฬาเยาวชนต้านยาเสพติดภายในตำบลและระหว่างตำบล 4 ครั้ง ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดทุกเดือน

6) จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยออกหน่วยคลินิกเบาหวานความดัน เยี่ยมบ้านให้คำปรึกษา ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ร้อยละ 82 ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

7) กิจกรรมป้องกันโรคไข้เลือดออกและการเฝ้าระวังการระบาดของไข้หวัดนก โดยการกำจัดลูกน้ำยุงลายร่วมกับนักเรียนโรงเรียนบ้านภูพันทมอกคว้น ทำลายยุงลาย การประชาสัมพันธ์แนวทางการป้องกันโรคไข้หวัดนกในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

7.5 กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญในการดูแลรักษาเป็นอย่างดีเพราะความผูกพันกับป่ามาตั้งแต่บรรพบุรุษ จัดทำแผนการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และดำเนินการตามแผนดังนี้

1) กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ โครงการห้วยกระเบนน้ำใสร่วมใจชาวบ้านภู โครงการดับไฟป่าที่ภูหิน เหล็ก ไฟ โครงการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ โครงการอนุรักษ์พันธุ์กล้วยไม้ป่า โครงการเลี้ยงตามสายเพื่อการอนุรักษ์ โครงการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวภูจ้อก้อ วังน้ำเหือ ดานดอกช่อย ถ้ำจ้วตก

2) กิจกรรมรณรงค์ลดการใช้สารเคมีในการเกษตร โดยการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายจากหมอดินและกลุ่มผลิตปุ๋ยชีวภาพอัดเม็ด เช่น การใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพ ในการทำไร่ ทำนา การใช้ปุ๋ยน้ำชีวภาพ การใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยพืชสด ลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยใช้สมุนไพร แทน

3) ส่งเสริมให้ทุกครัวเรือนกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี

4) การดูแลรักษาแหล่งน้ำโดยองค์กรประชาชน ทุกภาคส่วน โดยดูแลการใช้บ่อน้ำตื้นในชุมชน ระบบประปาหมู่บ้านและอ่างเก็บน้ำฝน โครงการห้วยกระเบนน้ำใส โครงการปลูกหญ้าแฝกตามนโยบายของรัฐบาล

5) จัดตั้งชุดป้องกันไฟป่าในฤดูแล้ง

7.6 กิจกรรมเอื้ออาทร ช่วยเหลือและแบ่งปัน ในชุมชน ความเอื้ออาทร ช่วยเหลือและการแบ่งปัน เป็นภาพที่พบเห็นได้เสมอในชุมชนแห่งนี้ การดำรงชีวิตยังยึดหลักการแบ่งปันอาหาร ผลผลิตทางการเกษตร ระหว่างบ้านใกล้เรือนเคียงและเครือญาติ อยู่อย่างพี่น้อง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ในกรณีมีเกิดไฟไหม้ที่ครอบครัวหนึ่งไม่มีที่พักอาศัย ชาวบ้านภูได้ช่วยเหลือกัน สละเงินและแรงงานสร้างที่อยู่อาศัยให้โดยไม่ทอดทิ้งกัน นอกเหนือจากการมีน้ำใจต่อกันตามประสาของความเป็นญาติพี่น้องยังมีการจัดตั้งฅาปนกิจสงเคราะห์ในหมู่บ้าน

มีการพึ่งพาอาศัยกันในทุกด้าน และเชื่อมโยงต่อชุมชน อื่นๆ ยังมีกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงการแบ่งปันในเชิงรูปธรรมที่สมาชิกในชุมชนเห็นพ้องที่ควรจะมี อันเป็นการแบ่งปันกับผู้ที่ยึดโอกาสกว่า เช่น สวัสดิการเบี้ยยังชีพ ปีละ 500 บาท สำหรับผู้สูงอายุ 184 คน ผู้ด้อยโอกาส 14 คน และคนพิการ 16 คน การจัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ราษฎร 2 หน่วย ดำเนินการสงเคราะห์ในเรื่องต่างๆ ได้แก่ สงเคราะห์งานศพ กองทุนฅาปนกิจบ้านภู กองทุนฅาปนกิจฅาณาการ หมู่บ้านคีรีนคร กองทุนฅาปนกิจกองทุนหมู่บ้าน

อภิปรายผล

1. บ้านภู เป็นชุมชนที่มีสภาพเศรษฐกิจภายในชุมชนค่อนข้างดี เนื่องจากมีการลดรายจ่าย โดยการเลี้ยงสัตว์ และปลูกพืชไว้กินเองในครัวเรือนและมีเพิ่มรายได้ โดยการทำอาชีพเสริมและเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าขายให้ชุมชนอื่น ชุมชนเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและมีโฮมสเตย์ ทำให้มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวและเป็นแหล่งศึกษาดูงานของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนเป็นการเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่ง

2. จากผลการศึกษาพบว่า หมู่บ้านภูเป็นชุมชนที่มีการพัฒนาแบบยั่งยืนที่มีแนวทางการพัฒนาไปสู่การพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยยึดหลักการตามแนวพระราชดำรัส "เศรษฐกิจพอเพียง" ได้แก่ การรวมกลุ่มต่างๆ ในชุมชนอย่างเข้มแข็ง และเป็นแรงขับเคลื่อนพลังของชุมชนที่สำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน เช่น มีการรวมกลุ่มเพื่องานอาชีพ ลดการใช้สารเคมีทางเกษตร มีการรวมกลุ่มออมทรัพย์/กลุ่มแม่บ้าน มีกิจกรรมร่วมกันต่อเนื่อง มีการรวมกลุ่มผลิตอาหาร เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ มีการใช้ทรัพยากรชุมชน เช่น แพทย์พื้นบ้าน สมุนไพร ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนลดลง มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน

3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลดังกล่าว จะเกิด การที่ ผู้นำชุมชนมีความรู้ความสามารถคอยประสาน และวางแผนในการพัฒนาหมู่บ้านตามแนวทางการ

มีส่วนร่วมของชุมชน มีการศึกษาดูงานเพื่อนำความรู้มาพัฒนาหมู่บ้าน จนหมู่บ้านได้รับรางวัลมากมาย และเป็นที่ยอมรับและศึกษาดูงานของชุมชนอื่น

1.2 ควรปรับแนวทางการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติให้เข้ากับบริบทของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่ได้ข้อมูลยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้น ควรทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลครบสมบูรณ์และเป็นตัวอย่างแก่ชุมชนอื่นต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติของหมู่บ้าน หน่วยงาน และองค์กรในเขตพื้นที่อื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2541). *การพัฒนาเศรษฐกิจพึ่งตนเอง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นการปกครอง.
- กุศล รักษา. (2539). *การนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองไปสู่การปฏิบัติ*. ผู้นำชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ฉลาด จันทรสุมบัตติ. (2551). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- สมบูรณ์ บุติมาลย์. (2548). *การพัฒนาบุคลากรในการดำเนินเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ โรงเรียนนุแกรงวิทยาคม อำเภोजอมพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สรรเสริญ วงศ์อุ่ม. (2544). *เศรษฐกิจพอเพียง พื้นฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2548). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร ?*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. ค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.nesdb.go.th/plan10/index.htm>.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2542). *การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จริยธรรมการตีพิมพ์ในวารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ISSN 1906-4950)

บทบาทและหน้าที่ของผู้นิพนธ์

- ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน หรืออยู่ระหว่างการ พิจารณาโดยกองบรรณาธิการวารสารอื่น ๆ
- ผู้นิพนธ์ต้องรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย ไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ
- ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงผลงานทางวิชาการของผู้อื่น กรณีที่มีการนำผลงานเหล่านั้นมาใช้ใน ผลงานของตนเองรวมทั้งจัดทำรายการอ้างอิงท้ายบทความ
- ผู้นิพนธ์ต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบที่วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำหนดไว้
- ผู้นิพนธ์ที่มีชื่อปรากฏในบทความทุกคน ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง
- ผู้นิพนธ์ต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัย (หากมี)
- ผู้นิพนธ์ต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (หากมี)

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

- บรรณาธิการวารสารมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความเบื้องต้นเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลผู้นิพนธ์และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วง ระยะเวลาของการประเมินบทความ
- บรรณาธิการต้องตัดสินใจเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความ แล้ว โดยพิจารณาจากความสำคัญ ความชัดเจน ระเบียบวิธีวิจัย และความสอดคล้องของเนื้อหา กับ วัตถุประสงค์ ของวารสารเป็นสำคัญ
- หากตรวจสอบพบว่าบทความมีการตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว บรรณาธิการต้องไม่รับพิจารณา บทความนั้น
- บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์และผู้ประเมิน
- หากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น ในกระบวนการประเมินบทความ บรรณาธิการต้อง หยุด กระบวนการประเมินบทความดังกล่าวทันที และติดต่อผู้นิพนธ์เพื่อขอคำชี้แจงประกอบการพิจารณา “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมิน

1. เมื่อได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร แล้วผู้ประเมินบทความตระหนักดีว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ เช่น เป็นผู้เข้าร่วมโครงการ หรือรู้จักผู้นิพนธ์เป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
2. ผู้ประเมินบทความ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของบทความที่ ส่งมาให้พิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ
3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญ ของเนื้อหาในบทความที่จะมีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์และความเข้มข้นของผลงานไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ
4. ในกรณีที่ผู้ประเมินทราบว่าบทความที่ก กำลังพิจารณานั้น มีส่วนใดของบทความเข้าข่ายซ้ำซ้อนกับผลงาน ผู้อื่นหรือมีการส่งบทความซ้ำเพื่อให้วารสารพิจารณา ผู้ประเมินต้องแจ้งให้บรรณาธิการของวารสารทราบ

คำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์

วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นวารสารวิชาการสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ พิมพ์เผยแพร่ผลงานในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์ บทความวิจารณ์หนังสือ และบทความทั่วไปทางการศึกษา บทความที่ได้รับการพิจารณาพิมพ์เผยแพร่ในวารสารจะต้องมีสาระน่าสนใจ เป็นงานที่พบทบทวนความรู้เดิมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นบทความที่ไม่เคยพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดๆ บทความอาจได้รับการปรับปรุงตามที่กองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบทางวิชาการเห็นสมควร เพื่อให้วารสารมีคุณภาพระดับมาตรฐานสากลและนำไปอ้างอิงได้

การส่งต้นฉบับ

1. ภาษา พิมพ์ต้นฉบับเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ ถ้าต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อน

2. รูปแบบต้นฉบับ ใช้กระดาษ A4 พิมพ์ห่างจากขอบกระดาษด้าน บน ซ้าย 3.5 เซนติเมตร และล่าง ขวา 2.5 เซนติเมตร จัดรูปแบบ 2 คอลัมน์ ยกเว้น บทความย่อที่ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษเอกสารอ้างอิง และตาราง ให้จัดรูปแบบ 1 คอลัมน์

3. ชนิดและขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร Cordia New ซึ่งขนาดตัวอักษร มีดังนี้

ชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษรขนาด 20 pt. ตัวหนา

ชื่อ-สกุลผู้พิมพ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวปกติ

หัวข้อหลัก ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา

หัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา

เนื้อเรื่องในหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ

เชิงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อ-สกุล ตำแหน่งทางวิชาการ และหน่วยงานต้นสังกัดของผู้พิมพ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่เกิน 15 หน้า รวมตาราง ภาพประกอบ รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. การส่งส่ง file ต้นฉบับลงในระบบออนไลน์ <https://edu.msu.ac.th/> (วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา) โดยการสมัครสมาชิกตามระบบและขั้นตอนของวารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา

ต้นฉบับให้ระบุชื่อ-สกุลผู้พิมพ์ทุกคน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail address ทุกคนที่สามารถติดต่อได้สะดวก

บทความวิจัยและบทความวิทยานิพนธ์

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย (บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 300 คำ)
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ (บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keywords)
7. บทนำ
8. วัตถุประสงค์
9. สมมุติฐาน (ถ้ามี)
10. วิธีการวิจัย (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือ การดำเนินการวิจัย หรือการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล)
11. ผลการวิจัย
12. อภิปรายผล
13. ข้อเสนอแนะ
14. เอกสารอ้างอิง (ให้อ้างอิงเฉพาะที่อ้างในบทความเท่านั้น)

บทความทั่วไป

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keyword) (บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
7. บทนำ
8. เนื้อหา
9. บทสรุป
10. เอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงเอกสาร

ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ American Psychological Association (APA) ดังตัวอย่าง

ระบบการอ้างอิงแบบนาม-ปี (the author-date system)

ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมาย: อย่างไรก็ตามการไม่ระบุเลขหน้าอาจทำได้ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงงานของผู้อื่น โดยการสรุปเนื้อหาหรือแนวคิดทั้งหมดของงานชิ้นนั้น (เช่น บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 50-52 หรือประวัติ เอราวรณ, 2550)

1. หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อหนังสือ* (ครั้งที่พิมพ์ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.
บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
Kosslyn, S.M., and Rosenberg, R.S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world* (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.
Mussen, P., Rosenzweig, M.R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P.J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Heath.

2. วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อบทความ*. *ชื่อวารสาร*, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย เฉพาะบทความเรื่องนี้.
เฟชชัญญ์ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.
Klimoski, R. and Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

3. วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญา*, สถาบันการศึกษา, เมือง.
นงเยาว์ ธรรมวงศา. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ* กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
Piyakun, A. (2007). *Reading strategies used by Thai ESL students*. Doctoral dissertation, Monash University, Melbourne.

4. หนังสือรวมเรื่อง

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), *ชื่อหนังสือ* (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย เฉพาะเรื่องนี้). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ประสาธน์ เถืองเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการความรู้พื้นฐานกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปูด้า. ใน ฉลาด จันทรมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี 2548-2549* (หน้า 127-140). มหาสารคาม: สารคามการพิมพ์-สารคามเปเปอร์.

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock and M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5. หนังสือพิมพ์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ชื่อหนังสือพิมพ์*, เลขหน้า.

รัฐพงศ์ ศิริสานนท์. (25 กุมภาพันธ์ 2548). องค์ประกอบของความสำเเร็จ. *มติชน*, หน้า 22.

Brown, P.J. (2007, March 1). Satellites and national security. *Bangkok Post*, p. B4.

6. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollman-attitude.html>

Instruction for Authors

Journal of Educational Administration and Supervision, Mahasarakham University is an academic journal in the field of education. The journal publishes a variety of academic results, including research articles, thesis articles, book review articles, and review articles. The articles to be published may be reviews of current issues, or scholarly issues that contribute a new body of knowledge, that demonstrate interesting and valuable points of view for readers. It is important to note that articles submitted for Journal of Education should not have been preprinted or previously submitted to other publications. The context of the articles may be revised as appropriate by the journal editorial board and peer reviews in order to make it fit the international standard and be accepted as reference.

Submission of manuscripts:

1. **Language:** Manuscripts can be written in either Thai or English.

Thai language manuscripts should adhere to the Royal Institute's principles in using vocabulary and borrowed English words. All English words must be typed in small letters, except specific names. English language manuscripts must be checked for the correctness of language by an English expert prior to submission.

2. **Papers:** Manuscripts should be typed in A4 paper, and required to have 3.5 cm margins on each of the four sides: top, bottom, right and left. The contents of the Abstract in both Thai and English, other headings, and references should be arranged in one column.

3. **Style and size of font:** Both Thai and English manuscripts are required to type in "Browallia New" font style with font size as follows ;

Title of the article: 20 pt. Bold

Name(s) of the authors: 18 pt. Normal

Main heading: 18 pt. Bold

Sub-heading: 16 pt. Bold

Body of the text: 16 pt. Normal

The first page of footnotes presenting authors' names, academic titles, and affiliations: 14 pt. Normal

4. **Number of pages:** The article is required not to be longer than 15 pages. These include tables, figures, pictures, and references.

5. **Submission:** The author(s) should submit an original file to <https://edu.msu.ac.th> (Journal of Educational Administration and Supervision)

Organization of research and thesis articles: Should be arranged in the following order ;

1. Title in Thai and English
2. Name(s) of the author(s) in Thai and English
3. Abstract in Thai
4. Keyword in Thai
5. Abstract in English
6. Keyword in English (Abstract should be no more than 400 words)
7. Introduction
8. Objectives
9. Hypotheses (if any)
10. Research methodology: population and samples, variables, instruments, procedures/experiments, and data analysis
11. Research results
12. Discussion
13. Suggestion
14. References

Organization of review articles: Should be arranged in the following order ;

1. Title in Thai and English
2. Name(s) of the author(s) in Thai and English
3. Abstract in Thai
4. Keyword in Thai
5. Abstract in English
6. Keyword in English (Abstract should be no more than 400 words)
7. Introduction
8. *Contents*
9. *Summary*
10. *References*

References: Listed and referred to in the American Psychological Association (APA)

style

ใบสมัครสมาชิกวารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
(Membership Application Form)

วันที่ (Date) .....
ชื่อ-สกุล (First Name and Surname) .....
ที่อยู่สำหรับจัดส่งวารสาร (Mailing Address) .....
.....
จังหวัด (State/Province) .....
รหัสไปรษณีย์ (Post/Zip Code) .....
ประเทศ (Country) .....
โทรศัพท์ (Telephone No.) .....
โทรสาร (Fax No.) .....
Email Address .....

- ค่าสมัครสมาชิก 1 ปี 270 บาท (One-year Membership 270 ฿)
 ค่าสมัครสมาชิก 2 ปี 480 บาท (Two-year Membership 480 ฿)
 ค่าสมัครสมาชิก 3 ปี 700 บาท (Three-year Membership 700 ฿)

ส่งจ่ายธนาคัติหรือตัวแลกเงิน ส่งจ่าย ปณ. โนนศรีสวัสดิ์

ในนาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ถัชชัย จิตรนันท์ งานวารสารการบริหารและนิเทศ
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม 44000

Please send your personal check or money order to the following address:
Assistant Professor Dr. Thatchai Chittranun, The Journal of Educational
Administration and Supervision, Faculty of Education, Mahasarakham
University, Tambon Talat, Amphoe Mueng, Maha Sarakham 44000.

สำหรับเจ้าหน้าที่ (Officer only)

สมาชิกเลขที่ .....

รับวารสาร เล่มที่.....

Guest Advisory Board

Professor Dr. Kriengsak Chareonwongsak	Institute of Future Studies for Development
Professor Dr. Phaithoon Sinlarat	Dhurikij Pundit University
Professor Dr. Teera Runcharoen	Vongchavalitkul University
Professor Dr. Pruet Siribanpitak	Chulalongkorn University
Professor Dr. Kanokorn Somprach	Khon Kaen University
Associate Professor Dr. Ekkarin Sungtong	Songkla University
Associate Professor Dr. Sombat Tayraukham	Chiang Mai University
Associate Professor Dr. Jinawatara Pakotang	Nakhonphanom University
Associate Professor Dr. Nirat Jantarajit	Nakhonphanom University
Associate Professor Dr. Suwakit Sripatta	Rajabhat Mahasarakham University
Assistant Professor Dr. Kowat Tesaputa	Roi-Et Rajabhat University

Peer Reviewers

Associate Professor Dr. Pacharawit Chansirisira	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Lakkhana Sariwat	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Prasart Nuangchalerm	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Songsak Phusee-orn	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Suwat Julsuwan	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Tharinthorn Namwan	Mahasarakham University
Assistant Professor Dr. Kowat Tesaputa	Roi-Et Rajabhat University
Assistant Professor Dr. Amnarj Chanawong	College of Asian Scholars
Assistant Professor Dr. Chaiyuth Sirisuthi	North Eastern University
Assistant Professor Dr. Somsong Sitti	North Eastern University
Assistant Professor Dr. Piyatida Panya	Rajabhat Mahasarakham University
Dr. Khachakrit Liamthaisong	Mahasarakham University

Editorial Board

Professor Dr. Kriengsak Chareonwongsak	Institute of Future Studies for Development
Professor Dr. Phaithoon Sinlarat	Dhurikij Pundit University
Professor Dr. Teera Runcharoen	Vongchavalitkul University
Professor Dr. Kanokorn Somprach	Khon Kaen University
Associate Professor Dr. Ekkarin Sungtong	Songkla University
Associate Professor Dr. Sombat Tayraukham	Chiang Mai University
Associate Professor Dr. Jinawatara Pakotang	Ubon Ratchathani Rajabhat University
Associate Professor Dr. Nirat Jantarajit	Nakhonphanom University
Associate Professor Dr. Suwat Julsuwan	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Sutum Tummatasananon	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Tharinthorn Namwan	Mahasarakham University
Associate Professor Dr. Songsak Phusee-orn	Mahasarakham University
Assistant Professor Dr. Karn Ruangmontri	Mahasarakham University
Assistant Professor Dr. Kowat Tesaputa	Roi-Et Rajabhat University
Assistant Professor Dr. Sumalee Sriputtarin	Nakhonphanom University
Assistant Professor Dr. Jumnean Ponhan	Rajabhat Mahasarakham University
Assistant Professor Dr. Chaiyuth Sirisuthi	North Eastern University
Professor Dr. Gary Price	University of Wisconsin-Madison, USA
Professor Dr. Marilyn Waring	Deakin University, Australia
Professor Dr. Dennis A. Francis	University of the Free State, South Africa
Associate Professor Dr. Tran Vui	Hue University, Vietnam

Educational Administration and Supervision, Maharakham University

ISSN 1906-4950

Volume 11 Number 2 May - August 2020

Aim and Scope

To disseminate academic work in educational administration, educational supervision, research and development, participatory action research, innovative development in educational administration and technology management, knowledge management and instructional management, publishing in research articles, thesis articles, book reviews articles, and general articles.

Academic Revision

One article is peer-reviewed by two experts

Publishing Type

Quarterly publishing

No.1: January - April

No.2: May - August

No.3: September - December

Ownership

Faculty of Education, Maharakham University
Tambon Talat, Amphoe Mueang, Maha Sarakham 44000
Tel. 0-4374-3143-4 Fax 0-4374-3174

Advisor

Associate Professor Dr. Pacharawit Chansirisira
Dean of Faculty of Education, Maharakham University

Editor-in-chief

Assistant Professor Dr. Thatchai Chittranun
Maharakham University

Secretary and Treasurer

Miss Natchalida Leamthaisong

The articles in The Journal of Educational Administration and Supervision,
Maharakham University
are authors' own opinions. The editorial board has not always agreed absolutely with.

200฿ Web site: <http://edu.msu.ac.th/journal>
Date of Publication: 31 August 2020 E-mail: jeas.msu@gmail.com

DESIGN BY: Samorn Legkha
Suannangsue: 189 Moo 12 Rachawadee Garden view,
Thakhonyang, Khamreang, Khantarakwichai, Maharakham 44150
TELEPHONE: 09-2956-2419

คำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นวารสารวิชาการสาขาวิชาทางการศึกษา พิมพ์เผยแพร่ผลงานในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิจารณ์หนังสือ และบทความวิชาการทั่วไปทางการศึกษา บทความที่ได้รับการพิจารณาพิมพ์เผยแพร่ในวารสารจะต้องมีสาระน่าสนใจ เป็นงานที่ทบทวนความรู้เดิมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นบทความที่ไม่เคยพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดๆ บทความอาจได้รับการปรับปรุงตามที่กองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบทางวิชาการเห็นสมควร เพื่อให้วารสารมีคุณภาพระดับมาตรฐานสากลและนำไปอ้างอิงได้

การส่งต้นฉบับ

1. ภาษา พิมพ์ต้นฉบับเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวเล็กทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ ถ้าต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษควรได้รับการตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก่อน

2. รูปแบบต้นฉบับ ใช้กระดาษ A4 พิมพ์ห่างจากขอบกระดาษด้านละ 3.5 เซนติเมตร จัดรูปแบบ 1 คอลัมน์

3. ชนิดและขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร Browallia New ซึ่งขนาดตัวอักษร มีดังนี้

ชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษรขนาด 20 pt. ตัวหนา

ชื่อ-สกุลผู้พิมพ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวปกติ

หัวข้อหลัก ใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา

หัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา

เนื้อเรื่องในหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย ใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ

เชิงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อ-สกุล ตำแหน่งทางวิชาการ และหน่วยงานต้นสังกัดของผู้พิมพ์ ใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่เกิน 15 หน้า รวมตาราง ภาพประกอบ รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. การส่ง ส่ง file ต้นฉบับที่งานวารสาร อาคารวิทย์พัฒนา ชั้น 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000 โทรศัพท์ 0-4375-4321-40 ต่อ 6212 โทรสาร 0-4374-3174 หรือส่งทาง E-mail: journaled@msu.ac.th

ต้นฉบับให้ระบุชื่อ-สกุลผู้พิมพ์ทุกคน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail address ทุกคนที่สามารถติดต่อได้สะดวก

บทความวิจัยและบทความวิทยานิพนธ์

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keyword)
(บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
7. บทนำ
8. วัตถุประสงค์
9. สมมติฐาน (ถ้ามี)
10. วิธีการวิจัย (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือ การดำเนินการวิจัย หรือการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล)
11. ผลการวิจัย
12. อภิปรายผล
13. ข้อเสนอแนะ
14. เอกสารอ้างอิง

บทความทั่วไป

ประกอบด้วยหัวข้อและจัดเรียงลำดับ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ทุกคนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อภาษาไทย
4. คำสำคัญภาษาไทย
5. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
6. คำสำคัญภาษาอังกฤษ (Keyword)
(บทคัดย่อ มีความยาวไม่เกิน 400 คำ)
7. บทนำ
8. เนื้อหา
9. บทสรุป
10. เอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงเอกสาร

ใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงระบบ American Psychological Association (APA) ดังตัวอย่าง

ระบบการอ้างอิงแบบนาม-ปี (the author-date system)

ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมาย: อย่างไรก็ตามการไม่ระบุเลขหน้าอาจทำได้ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงงานของผู้อื่น โดยการสรุปเนื้อหาหรือแนวคิดทั้งหมดของงานชิ้นนั้น (เช่น บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 50-52 หรือประวิต เอราวรรณ์, 2550)

1. หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อหนังสือ* (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S. (2004). *Psychology: The brain, the person, the world* (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Health.

2. วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. *ชื่อวารสาร*, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย เฉพาะบทความเรื่องนี้.

เพชญ์ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Nuangchalerm, P. (2014). Service learning in science teacher preparation program: Concepts and practices. *Chemistry: Bulgarian Journal of Science Education*, 23(6), 815-828.

3. วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อวิทยานิพนธ์*. ระดับปริญญา, สถาบันการศึกษา, เมือง.

ดรอุษณา นาชัยฤทธิ. (2550). *ผลการเรียนจากบทเรียนมัลติมีเดียบนระบบเครือข่ายที่พัฒนาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการศึกษาในห้องเรียน ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นงเยาว์ ธรรมวงศา. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ* กค.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

Piyakun, A. (2007). *Reading strategies used by Thai ESL students*. Doctoral dissertation, Monash University, Melbourne.

4. หนังสือรวมเรื่อง

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่ปีที่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย เฉพาะเรื่องนี้). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ประสาท เนืองเฉลิม. (2549). วิทยาศาสตร์พื้นฐาน: การจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการความรู้พื้นฐานกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทรสมบัติ (บรรณาธิการ), *ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี 2548-2549* (หน้า 127-140). มหาสารคาม: สารคามการพิมพ์-สารคามเปเปอร์.

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5. หนังสือพิมพ์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อหนังสือพิมพ์, เลขหน้า.

รัฐพงศ์ ศิริสานนท์. (25 กุมภาพันธ์ 2548). องค์ประกอบของความสำเร็จ. *มติชน*, หน้า 22.

Brown, P. J. (2007, March 1). Satellites and national security. *Bangkok Post*, p. B4.

6. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollman-attitude.html>

Instruction for Authors

Journal of Education, Mahasarakham University, is an academic journal in the field of education. The journal publishes a variety of academic results, including research articles, book review articles, and review articles. The articles to be published may be reviews of current issues, or scholarly issues that contribute a new body of knowledge, that demonstrate interesting and valuable points of view for readers. It is important to note that articles submitted for Journal of Education should not have been preprinted or previously submitted to other publications. The context of the articles may be revised as appropriate by the journal editorial board and peer reviews in order to make it fit the international standard and be accepted as reference.

Submission of manuscripts:

1. **Language:** Manuscripts can be written in either Thai or English. Thai language manuscripts should adhere to the Royal Institute's principles in using vocabulary and borrowed English words. All English words must be typed in small letters, except specific names. English language manuscripts must be checked for the correctness of language by an English expert prior to submission.

2. **Papers:** Manuscripts should be typed in A4 paper, and required to have 3.5 cm margins on each of the four sides: top, bottom, right and left. The contents of the abstract in both Thai and English, other headings, and references should be arranged in one column.

3. **Style and size of font:** Both Thai and English manuscripts are required to type in "Browallia New" font style with font size as follows;

Title of the article: 20 pt. Bold

Name(s) of the authors: 18 pt. Normal

Main heading: 18 pt. Bold

Sub-heading: 16 pt. Bold

Body of the text: 16 pt. Normal

The first page of footnotes presenting authors' names, academic titles, and affiliations: 14 pt. Normal

4. **Number of pages:** The article is required not to be longer than 15 pages. These include tables, figures, pictures, and references.

5. **Submission:** The author(s) should submit an original file to the Journal of Education Division, Wittaya Pattana Building, Faculty of Education, Mahasarakham University,

Tambon Talat, Amphoe Mueang, Maha Sarakham 44000, Tel: 0-4375-4321-40 ext. 6212,
Fax: 0-4374-3174. The author can also submit to: journaled@msu.ac.th

The original file should include name(s) of the author(s), telephone number(s),
facsimile number(s), and email address(es).

Organization of research and thesis articles:

Should be arranged in the following order;

1. Title in Thai and English
2. Name(s) of the author(s) in Thai and English
3. Abstract in Thai
4. Keyword in Thai
5. Abstract in English
6. Keyword in English
(Abstract should be no more than 400 words)
7. Introduction
8. Objectives
9. Hypotheses (if any)
10. Research methodology: population and samples, variables, instruments,
procedures/experiments, and data analysis
11. Research results
12. Discussion
13. Suggestion
14. References

Organization of review articles:

Should be arranged in the following order;

1. Title in Thai and English
2. Name(s) of the author(s) in Thai and English
3. Abstract in Thai
4. Keyword in Thai
5. Abstract in English
6. Keyword in English
(Abstract should be no more than 400 words)
7. Introduction
8. Contents
9. Summary
10. References

References: Listed and referred to in the American Psychological Association (APA) style

ใบสมัครสมาชิกวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
(Membership Application Form)

วันที่ (Date) .....
ชื่อ-สกุล (First Name and Surname) .....
ที่อยู่สำหรับจัดส่งวารสาร (Mailing Address) .....
.....
จังหวัด (State/Province) .....
รหัสไปรษณีย์ (Post/Zip Code) .....
ประเทศ (Country) .....
โทรศัพท์ (Telephone No.) .....
โทรสาร (Fax No.) .....
E-mail Address .....

- สมัครเป็นสมาชิก 1 ปี   500 บาท (One-year Membership 500 ฿)
 สมัครเป็นสมาชิก 2 ปี   1,000 บาท (Two-year Membership 1,000 ฿)

ส่งจ่ายธนาคารหรือตัวแลกเงิน ส่งจ่าย ปณ. โนนศรีสวัสดิ์

ในนาม นางรุ่งทิพย์ สิงพร งานวารสาร คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

Please send your personal check or money order to the following address:

Mrs. Rungthip Singporn, The Journal of Education Division, Faculty of Education,
Mahasarakham University, Tambon Talat, Amphoe Mueang, Maha Sarakham 44000

.....
สำหรับเจ้าหน้าที่ (Officer Only)

สมาชิกเลขที่ .....

รับวารสาร เล่มที่ .....

Guest Advisory Board

Professor Dr. Kriengsak Chareonwongsak	Institute of Future Studies for Development
Professor Dr. Preecha Prathepa	Maharakham University
Professor Dr. Duangduen Bhanthumnavin	National Institute of Development Administration
Professor Dr. Suthat Yoksan	Srinakharinwirot University
Professor Dr. Wannee Kaemkate	Chulalongkorn University
Associate Professor Dr. Saroch Sopeluk	Kasetsart University
Associate Professor Dr. Supitr Samahito	Kasetsart University
Associate Professor Dr. Saowalak Rattanavich	Srinakharinwirot University

Peer Reviewers

Associate Professor Dr. Wachira In-udom	Khon Kaen University
Associate Professor Dr. Supitr Samahito	Kasetsart University
Associate Professor Dr. Prasart Nuangchalerm	Maharakham University
Associate Professor Dr. Sombat Tayraukham	Maharakham University
Associate Professor Dr. Wimonrat Soonthornrojana	Maharakham University
Professor Dr. Wannee Kaemkate	Chulalongkorn University
Assistant Professor Dr. Rungson Chomeya	Maharakham University
Assistant Professor Dr. Nuchida Suwapaet	Maharakham University
Assistant Professor Dr. Pasiarn Worakhom	Rajabhat Maharakham University
Assistant Professor Dr. Suntonrapot Damrongpanit	Chiang Mai University
Assistant Professor Dr. Chokchai Yuenyong	Khon Kaen University
Assistant Professor Dr. Adisorn Naowanondha	Nakhon Ratchasima Rajabhat University
Assistant Professor Dr. Chatree Faikhamta	Kasetsart University
Dr. Chairat Choosakul	Maharakham University
Dr. Thatchai Chittranun	Maharakham University
Dr. Somsong Sitti	Maharakham University
Dr. Sakorn Athachak	Maharakham University
Dr. Sopee Untaya	Maharakham University
Dr. Thapanee Seechaliao	Maharakham University
Dr. Saeksan Thongkumbunchong	Burapha University
Dr. Tirawat Yeamsang	Rajabhat Maharakham University
Dr. Piyatida Panya	Rajabhat Maharakham University

Editorial Board

Professor Dr. Kriengsak Chareonwongsak	Institute of Future Studies for Development
Associate Professor Dr. Numphon Koocharoenpisa	Srinakharinwirot University
Associate Professor Dr. Wimonrat Soonthornrojana	Maharakham University
Assistant professor Dr. Amornrat Wattanatorn	University of Phayao
Assistant professor Dr. Wichien Sithipraphaporn	Mae Fah Luang University
Assistant professor Dr. Songsak Poosri-orn	Maharakham University
Dr. Thatchai Chittranun	Maharakham University
Dr. Sakorn Athachak	Maharakham University
Dr. Chairat Choosakul	Maharakham University
Dr. Thapanee Seechaliao	Maharakham University
Dr. Dhanita Doungwilai	Maharakham University
Dr. Wipanee Suk-Erb	Maharakham University
Dr. wanida Pharanat	Rajabhat Maharakham University
Dr. Parichari Prasertsang	Rajabhat Roi-et University
Professor Dr. Dennis A. Francis	University of the Free State, South Africa
Associate Professor Dr. Jiri Dostal	Palacky University in Olomouc, Czech Republic
Associate Professor Dr. Tran Vui	Hue University, Vietnam
Associate Professor Dr. Athithouthay Chatouphonexay	National University of Laos
Dr. Jean-Louis Chopin	Maharakham University

Secretary and Treasurer

Mrs. Rungthip Singporn

The articles in Journal of Education, Maharakham University are authors' own opinions.
The editorial board has not always agreed absolutely with.

200 ฿ Website: <http://www.edu.msu.ac.th/journal>

Date of Publication: December 31, 2015 E-mail: journaled@msu.ac.th

---

DESIGN BY:

Suannangsue: 189 Moo 12 Rachawadee Garden view,
Thakhonyang, Khamreang, Khantarakwichai, Maharakham 44150

TELEPHONE: 09-2956-2419

Journal of Education, Maharakham University

ISSN 1905-9922

Volume 9 Number 4 October - December 2015

Aim and Scope

To promote and disseminate academic results in the field of education, including research articles, book review articles, and review articles

Academic Revision

One article is peer-reviewed by two experts

Publishing Type

Quarterly publishing

No.1: January-March

No.2: April-June

No.3: July-September

No.4: October-December

Ownership

Faculty of Education, Maharakham University

Tambon Talat, Amphoe Mueang, Maha Sarakham 44000

Tel. 0-4374-3143-4 Fax 0-4374-3174

Website: <http://www.edu.msu.ac.th/journal>

Advisor

Assistant Professor Dr. Pacharawit Chansirisira

Dean of Faculty of Education

Maharakham University

Editor-in-chief

Associate Professor Dr. Prasart Nuangchalerm

Maharakham University

